

HØJESTERETS DOM

afsagt tirsdag den 19. marts 2019

Sag 221/2018

(1. afdeling)

Anklagemyndigheden

mod

T

(advokat Michael Juul Eriksen, beskikket)

I tidligere instanser er afsagt dom af Københavns Byret den 21. februar 2018 og af Østre Landsrets 3. afdeling den 17. august 2018.

I pådømmelsen har deltaget fem dommere: Poul Dahl Jensen, Vibeke Rønne, Kurt Rasmussen, Jens Kruse Mikkelsen og Anne Louise Bormann.

Påstande

Dommen er anket af anklagemyndigheden med påstand om skærpelse af straffen og om udvisning med indrejseforbud for bestandigt, subsidiært for 12 år.

T har påstået formildelse af straffen og stadfæstelse af frifindelsen for udvisning.

Forurettede i forhold 53, F, har gentaget sin påstand om, at T skal betale godtgørelse med 20.000 kr. efter erstatningsansvarslovens § 26, stk. 3.

Heroverfor har T påstået stadfæstelse.

Supplerende sagsfremstilling

F2 har til politirapport af 13. november 2018 oplyst, at hun har fundet de smykker, som hun troede blev stjålet i sagens forhold 51. Der blev således ikke stjålet noget, og hun og hendes ægtefælle F1 har dermed ikke noget erstatningskrav.

Anbringender

Anklagemyndigheden har til støtte for påstanden om skærpelse af fængselsstraffen anført navnlig, at landsrettens udmåling af straffen til fængsel i 2 år og en bøde på 10.000 kr. i lyset af retspraksis er rimelig, men idet to af de voterende i landsretten stemte for at fastsætte straffen til 2 år og 3 måneder, bør Højesteret gives mulighed for at skærpe straffen.

Efter landsrettens dom er der fremkommet nye oplysninger om sagens forhold 51, hvor T – efter sin egen tilståelse – blev dømt for fuldbyrdet tyveri. De forurettede har efterfølgende oplyst, at der alligevel ikke blev stjålet noget, og T burde derfor for dette forhold alene have været dømt for forsøg på tyveri, jf. straffelovens § 276, jf. § 21. Dette bør dog ikke have betydning for strafudmålingen. De forurettede har endvidere oplyst, at de ikke har noget erstatningskrav.

Til støtte for påstanden om udvisning har anklagemyndigheden anført navnlig, at T er idømt ubetinget fængselsstraf for 31 forhold, herunder et røveri, flere tilfælde af tyveri og forsøg herpå, samt seks tilfælde af kørsel i frakendelsestiden. Der er derfor i medfør af udlændingelovens § 49, stk. 1, jf. § 22, nr. 6, hjemmel til udvisning. Udvisningen skal ske, medmindre dette med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, jf. lovens § 26, stk. 2. Da T er kroatisk statsborger, skal udvisning endvidere være forenelig med EU-retten, jf. lovens § 2, stk. 3, og § 26 b.

Hovedspørgsmålet er således, om udvisning vil være forenelig med Den Europæiske Menneskerettighedskonvention og EU-retten.

T er født i Danmark i 1988 og har – fraregnet sine fængselsophold – haft lovligt ophold her i landet i ca. 26 år. Han er således omfattet af EU-opholdsdirektivets artikel 28, stk. 3, litra a, hvorefter udvisning af EU-borgere, som har opholdt sig de 10 forudgående år i værtslandet, ikke kan ske, medmindre det må anses for bydende nødvendigt af hensyn til den offentlige sikkerhed som fastlagt af medlemsstaten. Bestemmelsen overlader den enkelte medlemsstat et meget betydeligt rum for selv at afgøre, hvilke kriminelle handlinger der kan begrunde udvisning, og realiteten er, at der ikke er nogen indholdsmæssig forskel mellem EU-opholdsdirektivets artikel 28, stk. 3, litra a, og Menneskerettighedskonventionens artikel 8, når det skal vurderes, om udvisning vil være forenelig med bestemmelserne.

T er gift ved et traditionelt romabryllup og bor sammen med ægtefællen og deres tre fællesbørn på 2, 7 og 10 år i Danmark. Efter hans forklaring for byretten har han levet sammen med ægtefællen i 12 år. Udvisning af ham vil derfor udgøre et indgreb i hans privatliv og familieliv, jf. Menneskerettighedskonventionens artikel 8, stk. 1.

Efter konventionens artikel 8, stk. 2, vil udvisning af T dog ikke indebære en krænkelse af hans ret til privatliv eller familieliv, idet udvisningen er i overensstemmelse med loven og efter en proportionalitetsvurdering tillige nødvendig for at forebygge uro eller forbrydelse.

T er født og opvokset i Danmark. Hans samlever og tre børn er svenske statsborgere og har efter det oplyste ingen tilknytning til Kroatien. Det er forhold, der taler imod udvisning. Heroverfor står grovheden af den begåede kriminalitet, som omfatter bl.a. røveri og forsøg på tyveri begået i forening med medgerningsmænd mod ældre mennesker i deres eget hjem, samt den tidligere begåede kriminalitet, som taler for, at han må formodes at ville fortsætte med at begå alvorlig kriminalitet i Danmark, hvis han ikke bliver udvist. Han har ikke formået at få nogen fast tilknytning til det danske arbejdsmarked, og han er heller ikke i øvrigt i særlig grad integreret i det danske samfund, og der er ikke udsigt til, at han vil blive det.

Under disse omstændigheder kan der ikke stilles store krav til omfanget af hans tilknytning til Kroatien, hvor han ikke vil stå uden forudsætninger, bl.a. fordi flere af hans familiemedlemmer er udvist dertil. Der foreligger heller ikke oplysninger, der godtgør, at det vil være umuligt for hans ægtefælle og børn at tage med ham til Kroatien i tilfælde af udvisning, ligesom de i øvrigt vil kunne opretholde kontakten via besøg i Kroatien eller via telefon og internet.

Hvis landsrettens strafudmåling stadfæstes, skal udvisningen som udgangspunkt ske med indrejseforbud for bestandigt, jf. udlændingelovens § 32, stk. 2, nr. 4, men kan i stedet ske med indrejseforbud i 12 år, og hvis straffen skærpes, skal udvisningen ske med indrejseforbud for bestandigt, jf. § 32, stk. 2, nr. 5.

E har til støtte for påstanden om godtgørelse anført navnlig, at det røveri, hun har været udsat for, udgjorde et særlig groft angreb mod hendes person og frihed, som omfattet af ordlyden af erstatningsansvarslovens § 26, stk. 3, idet det blev begået i hendes hjem og har medført betydelig angst og utryghed for hende.

T har til støtte for påstanden om formildelse af straffen anført navnlig, at de lovovertrædelser, han er dømt for i denne sag, alle – bortset fra en – er af ikke voldelig karakter, og i røveriforholdet er der ikke anvendt vold, men derimod alene den trussel om vold, der lå i situationen.

Ubetinget udvisning af ham vil være i strid med Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8 samt EU-opholdsdirektivets artikel 28, stk. 3, litra a, og dermed også i strid med udlændingelovens § 26, stk. 2, og § 26 b.

Det fremgår således af Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols praksis, at det beror på en konkret proportionalitetsvurdering, om udvisning vil indebære en krænkelse af den pågældendes ret til privatliv og familieliv.

Han er født og opvokset i Danmark, hvor han har hustru og tre børn, hvorfor han har en stærk tilknytning hertil. Han har ingen familiemedlemmer i Kroatien, han taler ikke kroatisk og har ikke i øvrigt tilknytning til landet. Der er ikke tidligere nedlagt påstand om udvisning af ham, hvorfor han ikke er blevet advaret om, at den begåede kriminalitet kan føre til udvisning. Det vil i lyset heraf og af de lovovertrædelser, som han har begået, være uproportionalt at udvise ham.

For så vidt angår påstanden om godtgørelse har T anført navnlig, at der ikke er anvendt vold over for F, og at forholdet derfor ikke har haft en sådan grovhed, som efter forarbejderne til erstatningsansvarslovens § 26, stk. 3, er en betingelse for godtgørelse.

Retsgrundlag

Praksis fra Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol og EU-Domstolen

Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols dom af 23. oktober 2018 i sagen Jura Levakovic mod Danmark (nr. 7841/14) angik _____, der i 2013 blev idømt 5 års fængsel og udvisning for bestandigt for bl.a. et bankrøveri og et røveri i et privat hjem. Jura Levakovic var kroatisk statsborger, men havde herudover ingen tilknytning til landet. Han havde hverken ægtefælle, samlever eller børn i Danmark, og udvisning var derfor alene et indgreb i hans ret til privatliv og ikke hans familieliv, jf. Den Europæiske Menneskerettighedskonventions arti-

kel 8. Domstolen fandt, at udvisningen af ham ikke indebar en krænkelse af konventionen. I dommen hedder det bl.a.:

”36. In order to assess whether an expulsion order and the refusal of a residence permit were necessary in a democratic society and proportionate to the legitimate aim pursued under Article 8 of the Convention, the Court has laid down the relevant criteria in its case-law (see *Üner*, cited above, §§ 57-58, and *Maslov v. Austria*, cited above, §§ 68-76). In *Üner*, the Court summarised those criteria as follows:

- the nature and seriousness of the offence committed by the applicant;
- the length of the applicant’s stay in the country from which he or she is to be expelled;
- the time elapsed since the offence was committed and the applicant’s conduct during that period;
- the nationalities of the various persons concerned;
- the applicant’s family situation, such as the length of a marriage, and other factors expressing the effectiveness of a couple’s family life;
- whether the spouse knew about the offence at the time when he or she entered into a family relationship;
- whether there are children from the marriage and, if so, their age;
- the seriousness of the difficulties which the spouse is likely to encounter in the country to which the applicant is to be expelled;
- the best interests and well-being of the children, in particular the seriousness of the difficulties which any children of the applicant are likely to encounter in the country to which the applicant is to be expelled; and
- the solidity of social, cultural and family ties with the host country and with the country of destination.

37. In a case like the present one, where the person to be expelled has not yet founded a family of his own, the relevant criteria are

- the nature and seriousness of the offence committed by the applicant;
- the length of the applicant’s stay in the country from which he or she is to be expelled;
- the time elapsed since the offence was committed and the applicant’s conduct during that period; and
- the solidity of social, cultural and family ties with the host country and with the country of destination (see, *Maslov v. Austria*, cited above, § 71). Moreover, for a settled migrant who has lawfully spent all or the major part of his or her childhood and youth in the host country, very serious reasons are required to justify expulsion (*ibid.*, § 75).

38. Lastly, the Court has also consistently held that the Contracting States have a certain margin of appreciation in assessing the need for an interference, but it goes hand in hand with European supervision. The Court’s task consists in ascertaining whether the impugned measures struck a fair balance between the relevant interests, namely the individual’s rights protected by the Convention on the one hand and the community’s interests on the other (see *Slivenko and Others*, cited above, § 113, and *Boultif*, cited above, § 47).

39. The Court considers it established that there was an interference with the applicant’s right to respect for his private life within the meaning of Article 8, that the expulsion order was ”in accordance with the law”, and that it pursued the legitimate aim of

preventing disorder and crime (see also, for example, *Salem v. Denmark*, no. 77036/11, § 61, 1 December 2016).

40. As to the question of whether the interference was "necessary in a democratic society", the Court notes that the Danish courts' legal point of departure was the relevant sections of the Aliens Act, the Penal Code, and notably the criteria to be applied in the proportionality assessment by virtue of Article 8 of the Convention and the Court's case-law.

41. As flows from the Court's case-law (see paragraph 33), the point of departure for the Court's analysis under Article 8 of the Convention in the present case is the fact that an alien does not have a Convention right to reside in a particular country, a rule which applies to settled migrants like the applicant. However, if a Member State's decision to expel a settled migrant, lawfully residing in the State in question, interferes with his or her family or privacy rights, protected by paragraph 1 of Article 8, the national authorities are under a duty, provided by paragraph 2 of the same provision, to evaluate the individual situation of the migrant in accordance with the criteria set out in the Court's case-law (see paragraph 36 above). In the application of these criteria, the Court has not qualified the relative weight to be accorded to each criteria in the individual assessment, as this analysis is, in the first place, for the national authorities subject to European supervision. However, in *Maslov* (cited above, § 75), the Court made clear that when a case concerns a settled migrant, who has lawfully spent all or major part of his or her childhood and youth in the host country, "very serious reasons are required to justify expulsion". It is clear that in the light of the facts in the present case, the Court is called upon to examine whether such "very serious reasons" were adequately adduced by the national authorities when assessing the applicant's case and, if so, whether the Court considers itself in a position to substitute its view for that of the domestic courts.

42. The Court recognises that the City Court made a thorough assessment of the applicant's personal circumstances, carefully balanced the competing interests and explicitly took into account the criteria set out in the Court's case-law (see paragraph 19 above). It was fully aware that very strong reasons are required to justify the deportation of settled migrants (see *Maslov*, cited above, § 75). It found, making an overall assessment, that although the applicant had no ties to Croatia, due to his criminal past, which included two convictions for three robberies committed when he was an adult, the nature and seriousness of the crimes committed, namely a robbery in a private home and an armed bank robbery, both committed during the probation period for the most recent suspended expulsion order, and the fact that the applicant had twice violated the conditions for suspended expulsion orders, there were such very serious reasons justifying expulsion.

43. That balancing and proportionality test was approved by the High Court in its judgment of 26 August 2013.

44. Thus assessing whether the national authorities adduced relevant and sufficient reasons for expelling the applicant, the Court observes that after entering adulthood, the applicant has been convicted twice for robbery which by the very nature of the crime in question is a serious act including elements of violence or the threat of violence. He has also been convicted of other offences against property. In the Court's view, when assessing the "nature and seriousness" of the offences committed by the applicant, the national authorities were thus entitled to take the view that they attained a level of gravity

warranting expulsion unless other counterbalancing criteria militated against imposing that measure in the light of the Court's case-law. In this regard, the Court attaches particular weight to the fact that the expulsion of the applicant did not interfere with his family rights as he is an adult and has not made any arguments to the effect that there are additional elements of dependence between himself and his parents or siblings (see paragraph 35 above). Therefore, the interference with the applicant's Article 8 rights was limited to his right to privacy. Furthermore, the applicant has no children, thus obviating the need to take into account weighty reasons directed at protecting a child's best interests. Moreover, and importantly, the Court recalls that under its case-law, the evaluation of the applicant's "social" and "cultural ties" with the host country, here Denmark, is a criteria to be included in the analysis (see paragraph 36 above). On this basis, the Court considers it of importance that the City Court examined the particular situation of the applicant and found that although he has lived most of his life in Denmark he "must be considered very poorly integrated into Danish society". In fact, it can be readily deduced from the file that the applicant has primarily lived a life of crime and consistently demonstrated a lack of will to comply with Danish law. The Court makes clear that unlike in *Maslov* (cited above), the national authorities based their decision to expel the applicant not on crimes perpetrated when the applicant was a juvenile.

45. In the light of the above, the Court reiterates that in the interpretation and application of Article 8 of the Convention in cases of the kind in question, emphasis must be placed on securing a fair balance between the public interest and the Article 8 rights of aliens residing in the Member States. Ascertaining whether "very weighty reasons" justify the expulsion of a settled migrant, like the applicant, who has lived almost all his life in the host country, must inevitably require a delicate and holistic assessment of all the criteria flowing from the Court's case-law, an assessment that must be carried out by the national authorities under the final supervision of the Court. Taking account of all of the elements described above, the Court concludes that the interference with the applicant's private life was supported by relevant and sufficient reasons. There are no indications whatsoever that the domestic authorities may have based their decisions on stereotypes about Roma, as it appears to be alleged by the third party intervener, and the applicant never made such a complaint. The Court is also satisfied that the applicant's expulsion was not disproportionate given all the circumstances of the case. It notes that the City Court and the High Court explicitly assessed whether the expulsion order could be deemed to be contrary to Denmark's international obligations. The Court points out in this respect that, although opinions may differ on the outcome of a judgment, "where the balancing exercise has been undertaken by the national authorities in conformity with the criteria laid down in the Court's case-law, the Court would require strong reasons to substitute its view for that of the domestic courts" (see, *Ndidi v. the United Kingdom* (no. 41215/14, § 76, 14 September 2017; and, *mutatis mutandis*, *Von Hannover v. Germany* (no. 2) [GC], nos. 40660/08 and 60641/08, § 107, ECHR 2012 and *Axel Springer AG v. Germany* [GC], no. 39954/08, § 88, 7 February 2012).

46. Accordingly, there has been no violation of Article 8 of the Convention."

EU-Domstolens dom af 23. november 2010 i sag C-145/09 (Tsakouridis) angik en græsk statsborger, der var født og opvokset i Tyskland. Han blev i 2007 idømt fængsel i 6 år og 6 måneder for i otte tilfælde at have deltaget i organiseret narkotikakriminalitet. De tyske myn-

digheder traf efterfølgende afgørelse om, at hans ret til indrejse og ophold i Tyskland bortfaldt. Afgørelsen blev indbragt for en tysk domstol, der under sagens behandling besluttede at forelægge præjudicielle spørgsmål for EU-Domstolen om fortolkningen af bl.a. EU-opholdsdirektivets artikel 28, stk. 3. Det fremgår af bestemmelsen, at bl.a. unionsborgere, som har haft ophold i værtsmedlemsstaten i de 10 forudgående år, kun kan udvises, hvis afgørelse herom er ”bydende nødvendig af hensyn til den offentlige sikkerhed som fastlagt af medlemsstaten”. Af EU-Domstolens dom fremgår bl.a.:

”Om det præjudicielle spørgsmål

...

50. Ved anvendelsen af direktiv 2004/38 skal der nærmere bestemt foretages en afvejning mellem på den ene side den ekstraordinære karakter af truslen for den offentlige sikkerhed, som er en følge af den pågældende persons adfærd, hvilken adfærd, i givet fald på baggrund af bl.a. de idømte og afsonede straffe, omfanget af deltagelsen i kriminelle forhold, skadens omfang og i påkommende tilfælde gentagelsesrisikoen (jf. i denne retning bl.a. dom af 27.10.1977, sag 30/77, Bouchereau, Sml. s. 1999, præmis 29), skal være blevet undersøgt på det tidspunkt, hvor afgørelsen om udsendelse er blevet truffet (jf. bl.a. dom af 29.4.2004, forenede sager C-482/01 og C-493/01, Orfanopoulos og Oliveri, Sml. I, s. 5257, præmis 77-79), og på den anden side risikoen for at skade unionsborgerens sociale reintegration i den stat, hvor vedkommende faktisk er integreret, hvilket ikke kun er i vedkommendes egen interesse, men også i Den Europæiske Unions almene interesse, således som generaladvokaten har anført i punkt 95 i forslaget til afgørelse.

51. Den idømte straf er et forhold, der skal tages i betragtning blandt de samlede forhold. En idømmelse af en straf på fem år kan ikke give anledning til en afgørelse om udsendelse, således som de nationale retsfor skrifter fastsætter, uden at der er taget hensyn til de forhold, der er beskrevet i den foregående præmis, hvilket det tilkommer den nationale ret at efterprøve.

52. Inden for rammerne af denne undersøgelse skal der tages hensyn til de grundlæggende rettigheder, som Domstolen skal beskytte, for så vidt som almene hensyn kun kan påberåbes som begrundelse for en national foranstaltning, der kan begrænse den frie bevægelighed for personer, når den pågældende foranstaltning tager hensyn til sådanne rettigheder (jf. bl.a. dommen i sagen Orfanopoulos og Oliveri, præmis 97-99), herunder bl.a. retten til respekt for privatliv og familieliv, som er fastsat i artikel 7 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og artikel 8 i den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder (jf. bl.a. dom af 5.10.2010, sag C-400/10 PPU, McB., endnu ikke trykt i Samling af Afgørelser, præmis 53, og Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols dom af 23.6.2008, Maslov mod Østrig (GC), Reports of Judgments and Decisions 2008, præmis 61 ff.).

53. Ved vurderingen af, om det påtænkte indgreb står i rimeligt forhold til det forfulgte formål, som i den foreliggende sag er beskyttelsen af den offentlige sikkerhed, skal der navnlig tages hensyn til karakteren og grovheden af den begåede lovovertrædelse, va-

righeden af den pågældendes ophold i værtsmedlemsstaten, tidsrummet, der er forløbet siden lovovertrædelsen blev begået, og den pågældendes adfærd i denne periode, samt hvor stærke sociale, kulturelle og familiemæssige bånd, der er knyttet til værtsmedlemsstaten. Hvad angår en unionsborger, der retmæssigt har tilbragt størstedelen af eller endog hele sin barndom og ungdom i værtsmedlemsstaten, skal der fremføres meget vægtige grunde for, at en afgørelse om udsendelse er berettiget (jf. i denne retning bl.a. dommen i sagen Maslov mod Østrig, præmis 71-75).”

EU-Domstolens dom af 22. maj 2012 i sag C-348/09 (P. I.) angik en italiensk statsborger, der var flyttet til Tyskland i 1987 som 22-årig. Han blev i 2006 idømt fængsel i 7 år og 6 måneder for bl.a. seksuelt misbrug af sin samlevers 8-årige datter. De tyske myndigheder traf herefter afgørelse om, at han havde fortabt sin ret til indrejse og ophold i Tyskland, og pålagde ham at udrejse af landet. Den tyske domstol, som sagen blev indbragt for, besluttede at forelægge et præjudicielt spørgsmål for EU-Domstolen om fortolkningen af EU-opholdsdirektivets artikel 28, stk. 3. Af EU-Domstolens dom fremgår bl.a.:

”Om det præjudicielle spørgsmål

15. I præmis 56 i dom af 23. november 2010, Tsakouridis (sag C-145/09, Sml. I, s. 11979), udtalte Domstolen, at artikel 28, stk. 3, i direktiv 2004/38 skal fortolkes således, at bekæmpelse af handel med euforiserende stoffer begået i en organiseret bande kan henhøre under begrebet ”bydende nødvendig af hensyn til den offentlige sikkerhed”, som kan begrunde en afgørelse om udsendelse af en unionsborger, der har opholdt sig i værtsmedlemsstaten i de ti foregående år.

16. I sit svar på et skriftligt spørgsmål fra Domstolen efter afsigelsen af Tsakouridisdommen har den forelæggende ret anført, at der i hovedsagen består en vis tvivl om, hvorvidt og i givet fald på hvilke betingelser bekæmpelse af andre former for kriminalitet end narkotikarelateret kriminalitet begået i en organiseret bande også kan være ”bydende nødvendig af hensyn til den offentlige sikkerhed” i henhold til nævnte artikel 28, stk. 3.

17. Nævnte ret ønsker særligt oplyst, om det er muligt at udsende EU-borgere fra værtsmedlemsstaten, såfremt disse uden at tilhøre en bande eller nogen anden kriminel struktur har begået særligt alvorlige strafbare handlinger til skade for retligt beskyttede individuelle interesser, såsom seksuel autonomi, liv, frihed og fysisk integritet, og når der foreligger en betydelig risiko for, at de vil begå yderligere lovovertrædelser af lignende karakter.

18. Hvad angår den offentlige sikkerhed har Domstolen allerede fastslået, at begrebet omfatter både en medlemsstats indre og ydre sikkerhed (jf. Tsakouridisdommen, præmis 43 og den deri nævnte retspraksis).

19. Ifølge Domstolen fremgår det af ordlyden af og opbygningen af artikel 28 i direktiv 2004/38, at eftersom det kræves, at enhver afgørelse om udsendelse i de tilfælde, der er

omhandlet i dette direktivs artikel 28, stk. 3, er ”bydende nødvendig” af hensyn til den offentlige sikkerhed, hvilket begreb er væsentligt strengere end ”alvorlige hensyn” i henhold til artiklens stk. 2, har EU-lovgiver klart haft til hensigt at begrænse afgørelser truffet på grundlag af nævnte stk. 3 til ”ekstraordinære tilfælde”, således som anført i 24. betragtning til direktivet (Tsakouridis-dommen, præmis 40).

20. Begrebet ”bydende nødvendig af hensyn til den offentlige sikkerhed” forudsætter ikke blot eksistensen af en trussel mod den offentlige sikkerhed, men også, at en sådan trussel er endog særlig alvorlig, hvilket afspejles af anvendelsen af udtrykket ”bydende nødvendig” (Tsakouridis-dommen, præmis 41).

21. Endvidere bemærkes, at medlemsstaterne ikke efter EU-retten er forpligtet til indbyrdes at anvende en ensartet værdiskala for bedømmelsen af en adfærd, som kan være i strid med den offentlige sikkerhed (jf. analogt dom af 20.11.2001, sag C-268/99, Jany m.fl., Sml. I, s. 8615, præmis 60).

22. Ifølge ordlyden af artikel 28, stk. 3, i direktiv 2004/38 bliver spørgsmålet om, hvorvidt afgørelsen er bydende nødvendighed af hensyn til den offentlige sikkerhed, ”fastlagt af medlemsstaten”.

23. Selv om medlemsstaterne i det væsentlige har frihed til i overensstemmelse med deres nationale behov, der kan variere fra medlemsstat til medlemsstat og fra periode til periode, at bestemme, hvad hensynene til den offentlige orden og den offentlige sikkerhed kræver, må disse hensyn særligt i det omfang, de skal begrunde en fravigelse af det grundlæggende princip om fri bevægelighed for personer, under alle omstændigheder fortolkes strengt, således at deres rækkevidde ikke ensidigt kan fastlægges af den enkelte medlemsstat uden kontrol fra Unionens institutioner (jf. bl.a. dom af 10.7.2008, sag C-33/07, Jipa, Sml. I, s. 5157, præmis 23, og domme af 17.11.2011, sag C-430/10, Gaydarov, Sml. I, s. 11637, præmis 32, og sag C-434/10, Aladzhov, Sml. I, s. 11659, præmis 34).

24. Med henblik på at afgøre, om lovovertrædelser som de af I. begåede kan henhøre under begrebet ”bydende nødvendig af hensyn til den offentlige sikkerhed”, skal følgende elementer tages i betragtning.

25. I henhold til artikel 83, stk. 1, TEUF hører seksuel udnyttelse af børn til de områder med kriminalitet af særlig grov karakter, der har en grænseoverskridende dimension, og med hensyn til hvilke der kan ske indgreb fra EU-lovgivers side.

26. Dette mål kommer til udtryk i første betragtning til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/93, hvori det fremhæves, at seksuelt misbrug og seksuel udnyttelse af børn udgør alvorlige krænkelse af grundlæggende rettigheder, navnlig børns ret til den beskyttelse og omsorg, som er nødvendig for deres trivsel; jf. De Forenede Nationers konvention af 20. november 1989 om barnets rettigheder og Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.

27. Alvoren af denne form for strafbare handlinger fremgår også af artikel 3 i direktiv 2011/93, som i stk. 4 bestemmer, at det at deltage i seksuelle aktiviteter med et barn, der endnu ikke har nået den seksuelle lavalder, skal straffes med fængsel med en maksimumsstraf på mindst fem år, mens det at deltage i sådanne aktiviteter, hvor en aner-

kendt position med hensyn til tillid, myndighed eller indflydelse i forhold til barnet misbruges, i henhold til samme artikels stk. 5, nr. i), skal straffes med fængsel med en maksimumsstraf på mindst otte år. Ifølge samme stk. 5, nr. iii), skal denne straf være på mindst ti år, hvis der gøres brug af tvang, magt eller trusler. I overensstemmelse med samme direktivs artikel 9, litra b) og g), skal det betragtes som skærpende omstændigheder, når lovovertrædelsen er begået af et af barnets familiemedlemmer, af en person, der bor sammen med barnet, eller af en person, der har misbrugt sin anerkendte position med hensyn til tillid eller myndighed, og den omstændighed, at lovovertrædelsen er begået med brug af grov vold, eller at barnet blev forvoldt alvorlig skade ved lovovertrædelsen.

28. Det følger heraf, at det er tilladt medlemsstaterne at anse strafbare handlinger som dem, der er opregnet i artikel 83, stk. 1, andet afsnit, TEUF, for at indebære et særligt alvorligt indgreb i en grundlæggende samfundsinteresse, der kan udgøre en direkte trussel mod befolkningens tryghed og fysiske sikkerhed og dermed være omfattet af begrebet ”bydende nødvendig af hensyn til den offentlige sikkerhed”, hvilket kan begrunde en udsendelsesforanstaltning i medfør af artikel 28, stk. 3, i direktiv 2004/38, på betingelse af, at sådanne strafbare handlinger er blevet begået på en måde, som er af særligt grov karakter, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at efterprøve på grundlag af en individuel undersøgelse af den konkrete sag, der er indbragt for den.

29. Den forelæggende rets eventuelle konstatering af, at strafbare handlinger som dem, der er begået af I., henset til de værdier, der ligger til grund for retsordenen i den medlemsstat, hvor denne ret er beliggende, udgør en direkte trussel mod befolkningens tryghed og fysiske sikkerhed, skal ikke nødvendigvis føre til udsendelse af den pågældende.

30. I henhold til artikel 27, stk. 2, andet afsnit, i direktiv 2004/38 forudsætter enhver udsendelsesforanstaltning nemlig, at vedkommendes personlige adfærd udgør en reel og umiddelbar trussel mod en grundlæggende samfundsinteresse eller en grundlæggende interesse for værtsmedlemsstaten, hvilket i almindelighed er ensbetydende med, at vedkommende vil være tilbøjelig til fortsat at udvise denne adfærd i fremtiden.”

Erstatningsansvarslovens § 26, stk. 3, om godtgørelse til forurettede

Erstatningsansvarslovens § 26, stk. 3, lyder således:

”Stk. 3. Selv om der ikke er lidt tort, skal den, der er ansvarlig for en retsstridig krænkelse af en anden, dog betale den forurettede en godtgørelse, såfremt krænkelsen er begået ved en forbrydelse, der har indebåret et særlig groft angreb mod en andens person eller frihed.”

Bestemmelsen i § 26, stk. 3, blev indsat i erstatningsansvarsloven ved lov nr. 349 af 23. maj 1997. I forarbejderne hedder det bl.a. (Folketingstidende 1996-1997, tillæg A, lovforslag nr. L 144, s. 3182):

”Bestemmelsens kerneområde vil være straffelovsovertrædelser i form af særligt grov vold eller frihedsberøvelse. Bestemmelsen kan således omfatte forbrydelser, hvor vold indgår i gerningsindholdet, herunder både forhold, der udelukkende består i vold, og f.eks. røveri, voldtægt og drabsforsøg.

Kravet om forholdets grovhed indebærer, at der skal være tale om en forbrydelse, der har medført alvorlig utryghed og angst hos ofret, og som også generelt set er egnet til at skabe betydelig frygt og bekymring.

Ved vold vil det være en forudsætning, at volden er sket ved anvendelse af våben, eller at der er tale om vold gennem længere tid - flere timer. Det vil normalt også være en forudsætning, at volden har medført alvorlige skader.

Angreb mod en persons frihed vil kunne medføre godtgørelse efter den foreslåede bestemmelse, hvis frihedsberøvelsen har været af en vis længde og er foregået under sådanne omstændigheder, f.eks. ved anvendelse af trussel med våben, at forholdet er voldsomt angstskabende for offeret.”

Højesterets begrundelse og resultat

Sagens baggrund og problemstillinger

T er fundet skyldig i røveri ved i forening med en medgerningsmand at have taget en taske fra en kvinde under den trussel om øjeblikkelig anvendelse af vold, som lå i situationen. Forholdet blev begået i kvindens hjem, hvortil de havde skaffet sig adgang ved at foregive at være håndværkere. Han er endvidere fundet skyldig i bl.a. flere tilfælde af tyveri og forsøg herpå samt i overtrædelse af våbenloven, lov om euforiserende stoffer og færdselsloven.

Ved landsrettens dom blev T for disse forhold idømt fængsel i 2 år samt en bøde på 10.000 kr. Landsretten stadfæstede endvidere byrettens afgørelse om frifindelse for påstanden om udvisning.

For Højesteret angår sagen navnlig straffastsættelsen og spørgsmålet om udvisning.

Straffastsættelsen

Højesteret bemærker, at parterne efter de nu foreliggende oplysninger er enige om, at indbrudstyveriet i forhold 51 alene er et forsøg på tyveri.

Højesteret finder ikke grundlag for at ændre den straf på fængsel i 2 år, som landsretten har fastsat.

Som følge af længden af den idømte fængselsstraf finder Højesteret, at der foreligger sådanne særlige grunde, at der ikke skal fastsættes en tillægsbøde for overtrædelserne af færdselsloven, jf. færdselslovens § 118 a, stk. 4.

Udvisning

T er i denne sag idømt fængsel i 2 år for bl.a. røveri. Han er herudover, siden han blev 18 år, straffet ved et stort antal domme med i alt ca. 3 år og 3 måneders fængsel for en række forhold af navnlig tyveri og overtrædelse af våbenloven og færdselsloven begået over en årrække. Han er kroatisk statsborger og er født og opvokset i Danmark, hvor han bor sammen med sin samlever og deres tre børn i alderen 2 til 10 år.

Det følger af udlændingelovens § 22, nr. 6, jf. § 26, stk. 2, at T skal udvises, medmindre dette med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser. Udvisningen kan dog kun ske, hvis det vil være i overensstemmelse med de principper, der efter EU-reglerne gælder for begrænsning af retten til fri bevægelighed, jf. udlændingelovens § 26 b. Spørgsmålet er i første række, om udvisning af T vil være i strid med Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8 om respekt for privatliv og familieliv.

Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol har i dom af 23. juni 2008 i sagen Maslov mod Østrig (nr. 1638/03) opstillet kriterier til brug for den proportionalitetsvurdering, der efter Menneskerettighedskonventionens artikel 8 om retten til respekt for privatliv og familieliv mv. skal foretages i hvert enkelt tilfælde. Ved proportionalitetsvurderingen skal således bl.a. indgå de samfundsmæssige behov for udvisning under hensyn til karakteren og alvoren af den tidligere og nu begåede kriminalitet. I bedømmelsen indgår ligeledes, hvor længe den pågældende har været i opholdslandet samt styrken af de familiemæssige, sociale og kulturelle bånd til opholdslandet og til statsborgerlandet. Hvis personen har børn, indgår også et hensyn til børnene og deres velbefindende. Ifølge Maslov-dommens præmis 73 gør det i relation til længden af personens ophold i opholdslandet og fastheden af båndene til opholdslandet klart en forskel, om personen er født i opholdslandet eller er kommet dertil som barn, eller om den pågældende først kom dertil som voksen. Der skal således tages hensyn til den specielle situation, hvor den pågældende har opholdt sig det meste af barndommen eller hele barndommen i opholdslandet og er opvokset og har modtaget sin uddannelse der, jf. præmis 74. Af dommens præmis 75 fremgår, at der skal foreligge meget tungtvejende grunde for at retfærdiggøre en

udvisning, når der er tale om fastboende udlændinge, der er født i landet eller indrejst som børn og har tilbragt det meste af deres barndom og ungdom i landet.

T, der nu er 30 år, er født i Danmark og har boet her siden. Han bor sammen med sin samlever gennem en årrække og deres tre børn i alderen 2-10 år.

Han har gået i skole i Danmark, hvor han har afsluttet 9. klasse, og han har kun haft meget begrænset tilknytning til det danske arbejdsmarked. Han har efter det oplyste været i Kroatien én gang i forbindelse med en kort rejse med den institution, hvor han var anbragt. Han har herudover aldrig været i landet og taler ikke kroatisk. Hans bror, ..., der også er kroatisk statsborger, er udvist af Danmark og udsendt til Kroatien, men det er uvist, hvor han opholder sig. Også flere andre – fjernere – slægtninge er udvist. Der er ikke oplysninger om, at nogen af disse eller andre slægtninge skulle opholde sig i Kroatien. Højesteret lægger herefter til grund, at T ikke har anden tilknytning til Kroatien end sit statsborgerskab.

T er forud for den aktuelle sag straffet ved i alt 26 domme for kriminalitet, som er begået, siden han fyldte 18 år. Ved de 15 af dommene, hvor han er idømt fængselsstraf, er han idømt i alt ca. 3 år og 3 måneders fængsel. Dommene vedrører navnlig tyveri og overtrædelser af våbenloven og færdselsloven. Den længste straf er idømt ved Retten i Glostrups dom af 3. juni 2014, hvor straffen var 7 måneders fængsel for bl.a. overtrædelse af våbenloven ved under skærpende omstændigheder på bopælen at have været i besiddelse af en pistol med tilhørende ammunition. Der har ikke i de tidligere sager været grundlag for at nedlægge påstand om udvisning.

Den aktuelle sag, der medfører en fængselsstraf på 2 år, angår som nævnt bl.a. et røveri, hvor T med en medgerningsmand under den trussel om øjeblikkelig anvendelse af vold, som lå i situationen, fratog en håndtaske fra en kvinde, mens hun befandt sig i sit eget hjem, hvortil han og medgerningsmanden havde skaffet sig adgang under foregivende af at være håndværkere. Herudover angår sagen bl.a. flere tyverier og forsøg herpå, samt overtrædelser af våbenloven og færdselsloven.

Afgørelsen af, om det vil være i strid med Den Europæiske Menneskerettighedskonvention at udvise T, beror på, om udvisning efter den konkrete proportionalitetsvurdering, der som

nævnt skal foretages efter konventionen, vil være et uforholdsmæssigt indgreb i hans ret til respekt for privatliv og familieliv.

Der skal ved proportionalitetsvurderingen lægges vægt på, at T er født og opvokset i Danmark, og at han bor her sammen med sin samlever og tre mindreårige børn. Hans samlever og børn er svenske statsborgere, taler ikke kroatisk og har ingen tilknytning til Kroatien. De vil derfor have meget vanskeligt ved at følge med ham til Kroatien, hvis han bliver udvist. Der skal endvidere lægges vægt på, at han ikke har nogen reel tilknytning til Kroatien. På den baggrund finder Højesteret, at der trods alvoren af hans aktuelle kriminalitet, der medfører en straf på 2 års fængsel, og trods hans tidligere kriminalitet, der dog som nævnt ikke tidligere har givet grundlag for at nedlægge påstand om udvisning, ikke foreligger sådanne meget tungtvejende grunde, at der efter Menneskerettighedsdomstolens praksis kan ske udvisning af en person, der som T er født og opvokset i Danmark.

Højesteret tiltræder på denne baggrund, at udvisning med sikkerhed vil være i strid med Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8. Da det følger af EU-Domstolens praksis, at udvisning efter EU-opholdsdirektivet kun kan ske, hvis det er i overensstemmelse med retten til privatliv og familieliv efter EU-Charterets artikel 7, som svarer til Menneskerettighedskonventionens artikel 8, er udvisning af T allerede af den grund også i strid med EU-retten.

Efter EU-opholdsdirektivets artikel 28, stk. 3, litra a, kan udvisning af en unionsborger, som har haft ophold i værtsmedlemsstaten i de 10 forudgående år, kun ske, hvis udvisning er ”bydende nødvendig af hensyn til den offentlige sikkerhed”. Efter EU-Domstolens fortolkning af dette begreb stilles skærpede krav til arten og grovheden af den kriminalitet, der kan begrunde udvisning i forhold til vurderingen efter Menneskerettighedskonventionen. Da udvisning af T som nævnt er i strid med Menneskerettighedskonventionens artikel 8 (EU-Charterets artikel 7), har Højesteret ikke anledning til at tage stilling til, om udvisning også ville være i strid med de yderligere betingelser for udvisning, som følger af direktivets artikel 28, stk. 3.

Højesteret tiltræder på den anførte baggrund, at T er frifundet for påstanden om udvisning, jf. udlændingelovens § 26, stk. 2, og § 26 b.

Godtgørelse og erstatning

Højesteret tiltræder, at der ved det begåede røveri ikke foreligger et sådant særligt groft angreb mod Fs person eller frihed, som forudsat i forarbejderne til erstatningsansvarslovens § 26, stk. 3, at der er grundlag for at tilkende hende godtgørelse.

Da de forurettede i indbrudstyveriet i forhold 51 har oplyst, at de ikke har noget erstatningskrav, udgår dommens bestemmelse om erstatning i dette forhold.

Konklusion

Landsrettens dom stadfæstes med de ændringer, at bestemmelsen om tillægsbøde efter færdselslovens § 118 a, stk. 3, og bestemmelsen om erstatning til F1 og F2 udgår.

Thi kendes for ret:

Landsrettens dom stadfæstes med de ændringer, at bestemmelsen om tillægsbøde og bestemmelsen om erstatning til F1 og F2 udgår.

Statskassen skal betale sagens omkostninger for Højesteret.

D O M

Afsagt den 17. august 2018 af Østre Landsrets 3. afdeling
(landsdommerne Anne Birgitte Fisker, Ejler Bruun og Mohammad Ahsan med domsmænd).

3. afd. nr. S-641-18:

Anklagemyndigheden

mod

1) T m.fl.

(advokat Anders Rohde, besk.)

Københavns Byrets dom af 21. februar 2018 (SS 3-23074/2017) er anket af anklagemyndigheden med endelig påstand om domfældelse efter anklageskriftet i forhold 52 og 53 og i øvrigt stadfæstelse af den ankede doms bevisresultat. Der påstås skærpelse af straffene og udvisning af T. Førrerretsfrakendelse frafalder for T. Der påstås i øvrigt stadfæstelse af byrettens bestemmelser om konfiskation.

[T2-T4's forhold er udeladt]

T har påstået frifindelse i forhold 53 samt formildelse, herunder at konfiskationen af bilen ... bortfalder. Han har i forhold 53 erkendt tyveri.

...

Vedrørende erstatning er der nedlagt påstande som for byretten, dog er kravet fra Magasin A/S, Fields, ikke gentaget.

Forklaringer

Der er i landsretten afgivet supplerende forklaringer af tiltalte ... og vidnerne politiassistent ... og F.

... har supplerende forklaret blandt andet, at han havde fundet en lejlighed i Den Blå Avis og havde en aftale med en mand. Inden da ville T og han lave et tricktyveri i forhold 53. Hverken ... eller hans mor ... kendte noget til, at de ville begå tyveri. Han husker ikke, at damen skulle have sat sig på toilettet. Han rev ikke tasken fra damen, men tog den bare fra gulvet i gangen. Han har ikke været i lejligheden dagen før og har intet med forhold 52 at gøre.

Politiassistent ... har supplerende forklaret blandt andet, at han ikke blot genkendte den hvide jakke, men også personen i forhold 42. Jakken var nærmere en langærmet hvid trøje.

F har supplerende forklaret blandt andet, at hun i forhold 53 ikke genkendte manden i første omgang. Han havde noget andet tøj på end dagen før, men da hun fik kigget nærmere på ham, mente hun, at det var den samme mand. Det var denne mand, der pressede på hendes skuldre, da hun ville rejse sig fra toilettet. Det var den anden mand, der var højere, der rev tasken fra hende.

Den af vidnet 030 for byretten afgivne forklaring er dokumenteret.

Personlige oplysninger

T har forklaret, at børnene er 10, 7 og 1½ år gamle. Han er via ... Kommune i gang med et arbejde, og han møder hver morgen. Han vil gerne have et normalt liv uden kriminalitet.

...

Varetægtsfængsling

...

T har været frihedsberøvet fra den 31. august 2017 til den 11. april 2018.

...

Landsrettens begrundelse og resultat

Skyldspørgsmål

...

Ad forhold 53:

Også efter bevisførelsen for landsretten findes ... og ... af de grunde, der er anført i dommen, skyldige i medvirken til tyveri i dette forhold.

På grundlag af Fs forklaring findes T og ... skyldige i røveri i overensstemmelse med tiltalen i forhold 53. Det lægges herved til grund, at F er blevet frataget tasken ved den i situationen foreliggende trussel om øjeblikkelig anvendelse af vold.

Strafudmåling

...

For T, der i landsretten tillige dømmes for røveri efter straffelovens § 288, stk. 1, nr. 1, stemmer fire voterende for at forhøje frihedsstraffen til fængsel i 2 år. To voterende stemmer for at forhøje frihedsstraffen til fængsel i 2 år og 3 måneder. Frihedsstraffen fastsættes efter stemmeflertallet, således at fængselsstraffen fastsættes til 2 år. Bødestrafen nedsættes til 10.000 kr., og forvandlingsstraffen herfor fastsættes til fængsel i 10 dage.

...

Udvisning

Fire voterende tiltræder af de i dommen anførte grunde, at udvisning af T med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, idet domfældelsen for røveri i forhold 53 ikke findes at føre til et andet resultat. To voterende stemmer for udvisning. Afgørelsen træffes efter stemmeflertallet, således at T frifindes for påstanden om udvisning af Danmark.

Konfiskation

Byrettens bestemmelser om konfiskation tiltrædes.

Førerretsfrakendelse

For T bortfalder byrettens bestemmelse om førerretsfrakendelse, idet færdselsforseelserne i nærværende sag alene medfører to klip i kørekortet, og der efter det oplyste ikke foreligger nogen yderligere forseelse, der medfører et klip.

...

Erstatning

De juridiske dommere tiltræder byrettens bestemmelser om erstatning. Det tiltrædes herved, at forholdene 52 og 53 ikke giver grundlag for at tilkende godtgørelse efter erstatningsansvarslovens § 26, stk. 3.

T h i k e n d e s f o r r e t :

Byrettens dom i sagen mod ... T stadfæstes, dog således at frihedsstraffen for T forhøjes til fængsel i 2 år, ... at bødestrafen for T nedsættes til 10.000 kr., at der for T fastsættes forvandlingsstraf af fængsel i 10 dage ..., og at førerretsfrakendelsen bortfalder for T.

Statskassen skal for ... T og ... betale sagens omkostninger for landsretten.

...



Københavns Byret

Adv. DC 0100-76317-00025-17

D O M

afsagt den 21. februar 2018 i sag

SS 3-23074/2017

Anklagemyndigheden

mod

T m.fl.

...

Sagens baggrund og parternes påstande

Der har medvirket domsmænd ved behandlingen af denne sag.

Sammenskrevet anklageskrift, der erstatter tidligere modtagne, er modtaget den 29. januar 2018.

T, T2, T3 og T4 er tiltalt for

...

4.

(0100-75532-00421-16)

tiltalte T tyveri efter straffelovens § 276, jf. § 285, ved den 14. marts 2016 ca. kl. 19.00, fra en benzinautomat, stander nr. 2 på benzinstationen Shell, Gammel Køge Landevej 16 i København, at have stjålet benzin til en værdi af ca. 515,19 kr.

5.

(0100-75570-00015-16)

tiltalte T tyveri efter straffelovens § 276, jf. § 285, ved den 14. marts 2016 ca. kl. 19.15 i Døgn Netto, Skt. Kjelds Plads 1 i København, i forening og efter forudgående aftale eller fælles forståelse med tre uidentificerede medgerningsmænd, at have stjålet 9 rammer øl til en samlet værdi af ca. 900 kr.

...

(0100-81685-00439-16)

tiltalte T overtrædelse af færdselslovens § 117a, stk. 2, nr. 1 og 2, jf. stk. 1, ved den 21. juni 2016 ca. kl. 11.30, at have ført personbil med registreringsnummer ... ad Følfodvej i København, selv om han ved Københavns Byrets dom af 19. april 2012 var frakendt førerretten indtil 12. januar 2020.

...

13.

(0100-81440-00419-16)

tiltalte T overtrædelse af færdselslovens § 118, stk. 1, nr. 1, jf. § 65, stk. 1, ved den 8. oktober 2016 ca. kl. 00.10 på Rebslagervej i København, som bruger af personbil med registreringsnummer ..., på trods af anmodning fra politiet herom at have undladt at oplyse, hvem der som fører havde benyttet køretøjet den 8. oktober 2016 ca. kl. 00.05 til kørsel ad Gørtlervej og Rebslagervej i København.

14.

tiltalte T overtrædelse af lov om euforiserende stoffer § 3, jf. § 1, jf. bekendtgørelse om euforiserende stoffer § 27, stk. 1, jf. § 2, jf. bilag 1, liste A, nr. 1, ved den 8. oktober 2016 ca. kl. 00.10 på Rebslagervej i København, at have været i besiddelse af i alt 1,14 gram hash til eget brug.

...

21.

(0700-81409-00932-16)

tiltalte T overtrædelse af færdselslovens § 117a, stk. 2, nr. 1 og 2, jf. stk. 1, ved den 30. november 2016 ca. kl. 20.05, at have ført personbil med registreringsnummer ... ad Taastrup Torv i Taastrup, selv om han ved Københavns Byrets dom af 19. april 2012 var frakendt førerretten indtil 12. januar 2020.

22.

(0700-84110-1244-16)

tiltalte T overtrædelse af lov om euforiserende stoffer § 3, jf. § 1, jf. bekendtgørelse om euforiserende stoffer § 27, stk. 1, jf. § 2, jf. bilag 1, liste A, nr. 1, ved den 30. november 2016 ca. kl. 20.05 på Taastrup Torv i Taastrup, at have været i besiddelse af 2,04 gram hashjoint og 0,62 gram skunk til eget brug.

23.

(0700-84174-00387-16)

tiltalte T overtrædelse af våbenbekendtgørelses § 59, stk. 4, jf. § 18, stk. 1, nr. 1, (tidligere våbenbekendtgørelsens § 57, stk. 4, jf. § 16, stk. 1, nr. 9,)

ved den 30. november 2016 ca. kl. 20.10 på Taastrup Torv i Taastrup i personbil med registreringsnummer ..., uden politiets tilladelse, at have været i besiddelse af en totenschlæger.

24.

(0100-81220-00169-16)

tiltalte T overtrædelse af færdselslovens § 117a, stk. 2, nr. 1 og 2, jf. stk. 1, ved den 2. december 2016 ca. kl. 21.55, at have ført personbil med registreringsnummer ... ad Bådsmandsstræde i København, selv om han ved Københavns Byrets dom af 19. april 2012 var frakendt førerretten indtil den 12. januar 2020.

25.

(0100-81560-02170-16)

tiltalte T overtrædelse af færdselslovens § 118, stk. 1, nr. 1, jf. § 80, stk. 1, ved den 2. december 2016 ca. kl. 21.55, at have ført personbil registreringsnummer ... ad Torvegade i København, uden at anvende sikkerhedssele.

26.

(0100-81220-00169-16)

tiltalte T overtrædelse af færdselslovens § 118, stk. 1, nr. 1, jf. § 32, stk. 2, ved den 2. december 2016 ca. kl. 21.55, at have ført personbil med registreringsnummer ... ad Bådsmandsstræde i København, og undladt at benytte køretøjets blinklys, da han foretog venstresving i krydset med Prinsessegade.

27.

(0100-81220-00170-16)

tiltalte T overtrædelse af færdselslovens § 118, stk. 1, nr. 1, jf. § 32, stk. 2, ved den 2. december 2016 ca. kl. 21.55, at have ført personbil med registreringsnummer ... ad Prinsessegade i København, og undladt at benytte køretøjets blinklys, da han foretog venstresving i krydset med Torvegade.

28.

(0100-81034-00150-16)

tiltalte T overtrædelse af færdselslovens § 118, stk. 1, nr. 1, jf. § 4, stk. 1, ved den 2. december 2016 ca. kl. 21.55, at have ført personbil med registreringsnummer ... ad Torvegade i København, hvor han foretog en Uvending til venstre ind over den på kørebanen optegnede fuldt optrukne spærrelinje.

29.

(0100-84110-05039-16)

tiltalte T overtrædelse af lov om euforiserende stoffer § 3, jf. § 1, jf. bekendtgørelse om euforiserende stoffer § 27, stk. 1, jf. § 2, jf. bilag 1,

liste A, nr. 1, jf. straffelovens § 89, ved den 2. december 2016 ca. kl. 22.00 i Torvegade i København, at have været i besiddelse af 4,6 gram hash til eget brug.

30.

(0700-81409-00972-16)

tiltalte T overtrædelse af færdselslovens § 117a, stk. 2, nr. 1 og 2, jf. stk. 1, ved den 20. december 2016 ca. kl. 20.40, at have ført personbil med registreringsnummer ... ad Vesterparken i Taastrup, selv om han ved Københavns Byrets dom af 19. april 2012 var frakendt førerretten indtil 12. januar 2020.

31.

(0700-81032-00682-16)

tiltalte T overtrædelse af færdselslovens § 118, stk. 1, nr. 1, jf. § 4, stk. 1, ved den 20. december 2016 ca. kl. 20.40, at have ført personbil med registreringsnummer ... i krydset Vesterparken/Taastrup Torv i Taastrup og kørt frem mod rødt lys.

32.

(0700-84180-00088-16)

tiltalte T overtrædelse af knivlovens § 7, stk. 1, jf. § 1 og § 2, stk. 1, nr. 8, ved den 20. december 2016 ca. kl. 20.40 på Taastrup Torv i Taastrup, på offentligt tilgængeligt sted og uden politiets tilladelse, at have været i besiddelse af en kreditkortkniv.

33.

(0100-84110-00250-17)

tiltalte T overtrædelse af lov om euforiserende stoffer § 3, jf. § 1, jf. bekendtgørelse om euforiserende stoffer § 27, stk. 1, jf. § 2, jf. bilag 1, liste A, nr. 1, ved den 12. januar 2017 ca. kl. 19.45 på Forlandet i København, at have været i besiddelse af 1,6 gram hashmix til eget brug.

34.

(0100-84180-00019-17)

tiltalte T overtrædelse af knivlovens § 7, stk. 1, jf. § 1 og § 2, stk. 1, nr. 6, ved den 12. januar 2017 ca. kl. 19.45 på Forlandet i København, på offentligt tilgængeligt sted og uden politiets tilladelse, at have været i besiddelse af en halskniv.

35.

(0100-84110-00667-17)

tiltalte T overtrædelse af lov om euforiserende stoffer § 3, jf. § 1, jf. bekendtgørelse om euforiserende stoffer § 27, stk. 1, jf. § 2, jf. bilag 1, liste A, nr. 1, ved den 11. februar 2017 ca. kl. 03.15 på diskotek Rosie McGee's,

Vesterbrogade 2A i København, at have været i besiddelse af en hashjoint til eget brug.

36.

(0700-84110-00153-17)

tiltalte T overtrædelse af lov om euforiserende stoffer § 3, jf. § 1, jf. bekendtgørelse om euforiserende stoffer § 27, stk. 1, jf. § 2, jf. bilag 1, liste A, nr. 1, ved den 12. februar 2017 ca. kl. 19.35 på Taastrup Torv i Taastrup, at have været i besiddelse af en hashjoint til eget brug.

...

38.

(0100-75212-00306-17)

tiltalte T tyveri efter af straffelovens § 276, § 21, ved den 25. marts 2017 ca. kl. 16.45 på adressen ... i København, i forening med flere uidentificerede personer, med henblik på at begå tyveri, at have forsøgt at opbryde døren til trappeopgangen, hvilket forehavende mislykkedes, da de blev opdaget af et vidne, hvorefter de flygtede fra stedet.

39.

(0100-81685-00242-17)

tiltalte T overtrædelse af færdselslovens § 117a, stk. 2, nr. 1 og 2, jf. stk. 1, ved den 26. marts 2017 ca. kl. 17.15 at have ført personbil af mærket BMW med registreringsnummer ... ad Ved Stadsgraven i København, selv om han ved Københavns Byrets dom af 19. april 2012 var frakendt førerretten indtil 12. januar 2020.

40.

(0700-75569-00199-17)

tiltalte T tyveri efter straffelovens § 276, jf. § 285, ved den 29. marts 2017 kl. ca. 19.30 i Q8 butikken, Taastrup Hovedgade 108 B i Høje Taastrup, at have stjålet et sæt startkabler af mærket Hall Miba til en værdi af 350 kr.

41.

(0700-81685-00265-17)

tiltalte T overtrædelse af færdselslovens § 117a, stk. 2, nr. 1 og 2, jf. stk. 1, ved den 19. april 2017 ca. kl. 09.45 at have ført personbil med registreringsnummer ..., til og fra Q8 tankstationen, Taastrup Hovedgade 108 B i Høje Taastrup, selvom han ved Københavns Byrets dom af 19. april 2012 var frakendt retten til at føre motordrevet køretøj.

...

43.

(0700-81685-00175-17)

tiltalte T overtrædelse af færdselslovens § 117a, stk. 2, nr. 1 og 2, jf. stk. 1, ved den 2. maj 2017 ca. kl. 10.45, at have ført personbil med registreringsnummer ... ad Taastrup Torv, på parkeringsdækket ovenpå Kvikly og ad Vesterparken i Taastrup, selv om han ved Københavns Byrets dom af 19. april 2012 var frakendt førerretten indtil 12. januar 2020.

44.

(0700-81032-00179-17)

tiltalte T overtrædelse af færdselslovens § 118, stk. 1, nr. 1, jf. § 4, stk. 1, ved den 2. maj 2017 ca. kl. 11.00, at have ført personbil med registreringsnummer ... i krydset Godsbanevej/Vesterparken i Taastrup og kørt frem mod rødt lys.

45.

(0700-84110-00460-17)

tiltalte T overtrædelse af lov om euforiserende stoffer § 3, jf. § 1, jf. bekendtgørelse om euforiserende stoffer § 27, stk. 1, jf. § 2, jf. bilag 1, liste A, nr. 1, ved den 2. maj 2017 ca. kl. 11.00 på Taastrup Torv i Taastrup, at have været i besiddelse af 0,31 hash til eget brug.

46.

(0700-75211-01023-17)

tiltalte T og tiltalte T3 forsøg på tyveri efter straffelovens § 276, jf. § 21, ved den 23. juni 2017 ca. kl. 21.00, i forening og efter forudgående aftale eller fælles forståelse, på adressen ... i Høje Taastrup, i den hensigt at begå tyveri, at have forsøgt at opbryde 2 døre og et vindue, hvilket forehavende mislykkedes, da de ikke kunne få dørene eller vinduet åbnet.

...

48.

(0700-81685-00308-17)

tiltalte T overtrædelse af færdselslovens § 117a, stk. 2, nr. 1 og 2, jf. stk. 1, ved den 14. august 2017 ca. kl. 11.00 at have ført personbil med registreringsnummer ... på Q8 tankens område, Taastrup Hovedgade i Taastrup, selv om han ved Københavns Byrets dom af 19. april 2012 var frakendt førerretten indtil den 12. januar 2020.

...

51.

(0100-75580-00129-17)

tiltalte T og tiltalte T4 tyveri efter straffelovens § 276, jf. § 285, ved den 30. august 2017 ca. kl. 13.45 i ..., København, i forening og efter forudgående aftale eller fælles forståelse med ... T, hvis sag behandles særskilt, samt med en uidentificeret kvinde, at have brudt opgangsdøren op, hvorefter to af personerne ringede på ind til lejligheden på 1. sal til venstre og sagde, at de var VVS'ere og skulle se på vandinstallationerne i køkkenet, hvorefter de opholdt lejlighedens beboere, den 80årige F1 og den 77-årige F2, i

køkkenet, mens de to andre personer gennemrodede lejligheden og stjal smykker til en samlet værdi af 12.375 kr.

...

53.

(0100-76317-00025-17)

tiltalte T, tiltalte T2, tiltalte T3 og tiltalte T4 røveri i medfør af straffelovens § 288 stk. 1, nr. 1, ved den 31. august 2017 ca. kl. 13.55 i ... København, i forening og efter forudgående aftale eller fælles forståelse, for at skaffe sig eller andre uberettiget vinding, at have brudt opgangsdøren op, hvorefter én af de tiltalte ringede på hos lejligheden i stuen til venstre og sagde, at han var VVS'er og skulle se på vandet, hvorefter den 66-årige F lukkede ham ind i lejligheden, hvor endnu én af de tiltalte efterfølgende indfandt sig, mens T2 holdt vagt i opgangen eller gennemrodede lejligheden for værdier og T3 gik retur til bilen med henblik på at køre de andre fra stedet efter røveriet, hvorefter T og T4 ved den i situationen underliggende trussel om vold tilbageholdt F på badeværelset og én af dem lagde sine hænder på Fs skuldre for at holde hende nede på toilettet, hvorefter F rejste sig op, og én af dem med et kraftigt ryk tog Fs taske, som hun havde over skulderen, og som indeholdt ca. 900 kr. i kontanter og andre personlige ejendele, selv om hun forsøgte at holde fast i tasken.

54.

(0700-84174-00227-17)

tiltalte T overtrædelse af våbenlovens § 10, stk. 1, jf. § 2, stk. 1, jf. § 1, stk. 1, nr. 3, ved den 31. august 2017 ca. kl. 17.00 på adressen ... , uden politiets tilladelse at have været i besiddelse af 15 stk. 9 mm skarp ammunition.

55.

(0700-84171-00228-17)

tiltalte T overtrædelse af våbenlovens § 10, stk. 1, jf. § 2, stk. 1, jf. § 1, stk. 1, nr. 8, ved den 31. august 2017 ca. kl. 17.00 på adressen ..., uden politiets tilladelse, at have været i besiddelse af et kombineret gas- og signalvåben, der var ladet med 6 stk. gaspatroner.

56.

(0700-84174-00226-17)

tiltalte T overtrædelse af våbenbekendtgørelsens § 59, stk. 4, jf. § 18, stk. 1, nr. 3, ved den 31. august 2017 ca. kl. 19.10 i personbil med registreringsnummer ..., der var parkeret ud for ... i Taastrup, uden politiets tilladelse at have været i besiddelse af en CS-gasspray.

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om fængselsstraf.

Anklagemyndigheden har endvidere nedlagt påstand om, at der hos de tiltalte T, T4 og T2 i medfør af straffelovens § 75, stk. 2, konfiskeres handsker (koster 101, 200 og 312).

...

Anklagemyndigheden har endvidere nedlagt påstand om, at der hos tiltalte T i medfør af straffelovens § 75, stk. 2, konfiskeres 1,14 gram hash (forhold 14), 2,04 gram hashjoint og 0,62 gram skunk (forhold 22) en totenschlæger (forhold 23), 4,6 gram hash (forhold 29), en kreditkortkniv (forhold 32), 1,6 gram hashmix (forhold 33), en halskniv (forhold 34), to hashjoints (forhold 35 og 36), 0,31 gram hash (forhold 45), en skruetrækker (forhold 53), 15 stk. 9 mm ammunition (forhold 54), et gasvåben med 6 patroner (forhold 55) og en CS gasspray (forhold 56).

Anklagemyndigheden har endvidere nedlagt påstand om, at der hos tiltalte T i medfør af færdselslovens § 133 a, stk. 6, konfiskeres personbil med registreringsnummer ... (forhold 39).

Anklagemyndigheden har endvidere nedlagt påstand om, at tiltalte T i medfør af færdselslovens § 125, stk. 2, nr. 2 og 5, jf. stk. 5, jf. § 126, stk. 1, nr. 10, jf. § 128, stk. 1, frakendes førerretten ubetinget.

Anklagemyndigheden har endelig nedlagt påstand om, at tiltalte T i medfør af udlændingelovens § 49, stk. 1, jf. § 22, stk. 1, nr. 6, og § 32 stk. 1, jf. stk. 3, udvises med indrejseforbud i ikke under 6 år.

Tiltalte T har nedlagt påstand om frifindelse i det ikke erkendte omfang og i øvrigt rettens mildeste dom.

Tiltalte T har ikke protesteret mod konfiskationspåstanden.

Tiltalte T har ikke protesteret mod påstanden om førerretsfrakendelse.

Tiltalte T har påstået frifindelse for udvisningspåstanden.

...

Shell 7-Eleven Valby, Gl. Køge Landevej 16, 2500 Valby, har påstået, at tiltalte T skal betale 515,19 kr. i erstatning for stjålet benzin (forhold 4).

Tiltalte T har anerkendt erstatningspligten, men bestridt erstatningskravets størrelse.

Dansk Supermarked A/S, har påstået, at tiltalte T skal betale 900 kr. i erstatning for stjålet øl (forhold 5).

Tiltalte T har bestridt erstatningspligten og erstatningskravets størrelse.

...

F1 og F2 har påstået, at de tiltalte T og T4 skal betale 12.475 kr. i erstatning (forhold 51). Beløbet er opgjort således:

Stjålne smykker	12.375 kr.
Vurdering	<u>100 kr.</u>
I alt	<u>12.475 kr.</u>

De tiltalte T og T3 har anerkendt erstatningspligten, men bestridt erstatningskravets størrelse.

...

F har endvidere påstået, at de fire tiltalte in solidum skal betale 20.000 kr. i godtgørelse efter erstatningsansvarslovens § 26, stk. 3 (forhold 53).

De tiltalte har bestridt kravet.

Forklaringer

Der er afgivet forklaring af de tiltalte og vidnerne 030, politiassistent ..., politiassistent ..., politiassistent ..., F, politibetjent ... og
[Forklaringer udeladt]

Tiltalte T har til retsbogen afgivet følgende forklaring:

"...

Vedrørende forhold 53 forklarede tiltalte, at han sammen med T4 lavede et tricktyveri. Tiltalte havde en skruetrækker med. Den havde ligget i bilen. Det var ikke aftalt, at de skulle lave tricktyveri. Det var først, da de var kommet ud af bilen, at de så lejligheden. De opdagede den begge. De kunne ikke se, om der var nogen hjemme. De var enige om at gå ind.

Tiltalte brød opgangsdøren op med skruetrækkeren. T4 ringede på, og der var en, der åbnede. Det var tilfældigt, at det var den lejlighed. Han havde ikke været der før. Tiltalte stod på trappen og gemte sig, for at forurettede ikke skulle se ham. De havde ikke aftalt, hvad der skulle siges. De var enige om, at hvis der ikke var nogen hjemme, ville de bryde ind i lejligheden og tage et kig. Tiltalte havde ikke andet værktøj med. Han ved ikke, om T4 havde.

Tiltalte hørte T4 sige til damen, at han kom fra vvs og skulle ordne noget med vandet. Damen inviterede ham ind. Tiltalte kunne se og høre dem, derfra hvor han stod. Hun tog pænt imod ham. Tiltalte kunne ikke se, om T4 gav hende hånden. Tiltalte ventede måske et minut, efter at T4 var kommet ind. T4 og damen gik ind på badeværelset. De havde ikke aftalt, at T4 skulle holde hende i et rum. De havde ikke talt nærmere om det, da de ikke troede, at der var nogen hjemme.

Tiltalte gik ind, mens T4 og damen var på badeværelset. Døren stod på klem. Tiltalte ledte efter værdier i stuen, men fandt ikke noget. Han kiggede kun i stuen. Han hørte T4 og damen tale sammen på badeværelset. Da tiltalte havde tjekket skufferne, kunne han høre, at damen spurgte T4, om de ikke var to.

Tiltalte bankede på døren til badeværelset og sagde, at han var færdig og ikke havde fundet noget, og at de skulle se at komme afsted. Han sagde det på dansk, men meget stille, så han tror ikke, at hun hørte det. Han gik ikke ind på badeværelset, men stod uden for døren. Tiltalte talte ikke med damen.

Da han bankede på, så damen tiltalte. Han stod helt ude ved døren. T4 var på vej ud mod tiltalte. Damen sagde: "Hvis I ikke går nu, ringer jeg til politiet". Tiltalte hilste ikke på hende. Han ville helst, at hun ikke så ham. Tiltalte åbnede hoveddøren for at komme ud.

Da han bankede på badeværelsesdøren, var døren lidt åben. T4 lå på knæ under vasken. Damen stod op. Han så ikke, om damen sad på toilettet, eller om hun havde svært ved at trække vejret. Damen virkede ikke bange. Han så ikke, om hun havde en skuldertaske. Han så ikke nogen dametaske, og han har ikke rørt ved damen. Han så ikke, om T4 rørte ved damen. De gik begge hurtigt ud af lejligheden, da hun sagde, at de skulle gå. Tiltalte var allerede ved døren, og T4 var hurtigt bagefter. Han så ikke, om T4 havde noget med sig derfra. Da de blev anholdt uden for forurettedes vindue, sagde hun, at de havde taget hendes taske. Det var først dér, at han blev klar over, at de havde taget damens taske.

Tiltalte mener, at T2 var ovenpå. De gik ikke ind samtidig. T4 og tiltalte gik ind i opgangen sammen. Han hørte opgangsdøren åbne. Han ved ikke, hvem det var, men det må have været T2, som han hørte op og ned ad trapperne. Han så hende ikke derinde. Han så heller ikke T3 i opgangen.

Tiltalte ved ikke, hvor T2 var, da de brød opgangsdøren op. T3 sad i bilen. Man kunne ikke se opgangsdøren fra bilen. Tiltalte havde handsker på, da han var inde i lejligheden. Han rørte ikke ved damen. Han rodede alle hendes skuffer igennem i stuen. Der var mønter, bøger og andre ting. Han ledte efter store sedler. Det var første gang, at han var i den opgang.

De parkede ikke foran bygningen. Han mener, at T4 havde udset sig en lejlighed et sted deromkring. De stoppede der og skulle se på lejligheder.

Adspurgt af forsvareren, advokat Michael Juul Eriksen, forklarede tiltalte, at han var i stuen. Han kiggede også hurtigt ind i et lille værelse, men der var for proppet.

Han kom ind af hoveddøren, der stod på klem. Han havde fat i håndtaget, måske også det i stuen. Han åbnede skuffer og skabe i stuen. Stuen var gammeldags. Der lå nogle mindre mønter, som han ikke tog. Han rørte ved mange ting. Det havde aldrig været på tale, at der skulle begås vold. Det er over hans grænse at bruge vold. Det var meningen, at det skulle være et indbrud, men da der var nogen hjemme, blev det et tricktyveri. Det skulle være på samme måde som dagen før.

Adspurgt af advokat Lene B. Sørensen forklarede tiltalte, at han og T4 var enige om at lave indbrud for at skaffe penge.

Da de var hos T2, sagde T4, at han skulle have en lejlighed og spurgte, om de ville med. De landede på Østerbro, hvor der var mange ledige lejligheder. De gik en tur og fandt lejligheden. De kunne se ind til stuen, og det lignede et sted, hvor de kunne finde penge. De talte ikke om det i bilen eller i løbet af dagen. Det var først, da de gik forbi lejligheden.

Vedrørende forhold 51 forklarede tiltalte, at han og T4 havde mødtes på Amager bare for at være sammen. Det blev ikke foreslået at lave et tricktyveri. De kørte en tur og så lejligheden. Så gik de ind i opgangen. Han mener, at de blev lukket ind. Det var T4 og ..., der gik ind og talte med dem i lejligheden. Tiltalte fulgte bare med og ledte. Det var tiltalte, der skulle holde udkig. Han kunne ikke høre, hvad de sagde til det ældre ægtepar.

Tiltalte fik 1.000 kr, da de havde solgt guldets. Han fik pengene af en kvinde, som han ikke kender. Det var første gang, han mødte hende.

Vedrørende forhold 48 forklarede tiltalte, at det er korrekt, at han kørte bil i Taastrup den dag, selv om han var frakendt førerretten.

Vedrørende forhold 46 og foreholdt fotos, side 1-2 og 6-7, forklarede tiltalte, at det ikke er ham på billederne. Han genkender heller ikke den anden person.

Vedrørende forhold 43-45 forklarede tiltalte, at det er korrekt, at han den 2. maj 2017 kørte, selv om han var frakendt førerretten. Han husker ikke at have kørt frem mod rødt lys. Det er korrekt, at han var i besiddelse af det nævnte hash, som var til eget brug.

Vedrørende forhold 41 forklarede tiltalte, at han ikke har haft en blå Passat.

Foreholdt bilag 3, side 2, fotos, forklarede tiltalte, at det er ham på billederne.

Vedrørende forhold 40 forklarede tiltalte, at han den 29. marts 2017 stjal startkablerne, som var til ham selv.

Vedrørende forhold 39 forklarede tiltalte, at det er rigtigt, at han kørte den dag.

Vedrørende forhold 38 forklarede tiltalte, at han ikke kender Robert Jacobsens Vej. Han husker ikke, om han var sammen med andre den 25. marts 2017. Han husker heller ikke, om der kom nogen hen ved en opgang og spurgte ham, hvad han havde gang i.

Foreholdt bilag 6, side 2, forklarede tiltalte, at han havde købt og solgt den pågældende VW Touran. Han havde den i kort tid. Han husker ikke, om det var i marts måned.

Adspurgt af forsvareren, advokat Michael Juul Eriksen, forklarede tiltalte, at han ikke var på Robert Jacobsens Vej den 25. marts 2017.

Vedrørende forhold 35 og 36 forklarede tiltalte, at det er korrekt, at han de dage havde en hashjoint.

Vedrørende forhold 33 og 34 er det rigtigt, at han var i besiddelse af hashmix og en kniv. Han havde lige været ude at fiske. Det var ikke en halskniv, men en kniv i snor.

Vedrørende forhold 30-32 forklarede tiltalte, at det ikke var hans kniv. Han kører ofte med venner, så det kan være en andens. Det var hans bil, som han havde haft et par måneder. Kniven blev fundet på bagsædet, i forsædelommen.

Foreholdt afhøringsrapport af 20. december 2016 forklarede tiltalte, at han havde fortalt politiet, at han havde kniven, men det var ikke hans kniv. Det er korrekt, at han kørte bilen, men han kørte ikke over for rødt lys. Han vidste ikke, at kniven lå i bilen.

Vedrørende forhold 24-29 forklarede tiltalte, at det er rigtigt, at han kørte den dag, at han kørte uden sele og ikke blinkede og foretog en u-vending over en spærrelinje. Han var også i besiddelse af hashen.

Vedrørende forhold 22 og 23 er det korrekt, at han var i besiddelse af de pågældende genstande.

Vedrørende forhold 21 forklarede tiltalte, at han ikke kørte bilen. Bilen stod i tomgang på en parkeringsplads. Han skulle varme bilen op til sin kone, der skulle køre. Han havde lavet en joint, som han skulle ryge i bilen. Da han var i gang med at ryge, kom politiet. De sigtede ham for at køre uden førerret. Det kan godt være, at han sad foran ved rattet. Lygterne og anlægget var tændt, men motoren var ikke tændt. Nøglen var i. Det var hans kone og børn, der skulle ud at køre. Han skulle ikke med.

Vedrørende forhold 14 forklarede han, at han havde hashen til eget brug.

Vedrørende forhold 13 forklarede tiltalte, at det er korrekt, at han ikke ville sige, hvem der havde kørt bilen. Tiltalte og ... sad på bagsædet.

Adspurgte af forsvareren, advokat Michael Juul Eriksen, forklarede tiltalte, at det var hans Audi, men han kørte den ikke den dag. Han er registreret som ejer af bilen.

Vedrørende forhold 10 forklarede tiltalte, at der ikke var nogen slåskamp. Han husker ikke, om han kørte bilen.

Vedrørende forhold 5 forklarede tiltalte, at det måske er rigtigt, at han stjal ni rammer øl.

Forevist bilag 5 og 6 forklarede tiltalte, at han ikke kunne genkende sig selv på billederne, heller ikke i grøn jakke. Han kan heller ikke genkende bilen. Han husker ikke at have været en del af det.

Vedrørende forhold 4 forklarede tiltalte, at han erkender at have stjålet benzinen.

Tiltalte forklarede vedrørende forhold 54-56, at det er rigtigt, at han havde patroner og gasspray. Han havde også et gasvåben, men det kunne ikke skyde. Han havde købt den til sin nevø i Intersport. De havde ikke monteret en kulsyrepatron, for det kunne de ikke finde ud af.

Foreholdt bilag 55-4 forklarede tiltalte, at den ikke blev brugt, da de ikke kunne finde ud af at sætte den sammen.
..."

Vidnet 030 har til retsbogen afgivet følgende forklaring:

"...

Vidnet forklarede vedrørende forhold 53, at han var på arbejde den 31. august og observerede mod T. Han startede observationen omkring middagstid i Høje Taastrup og fulgte T hele vejen til Østerbro, til Ved Vejlebro blev der samlet to mere op i bilen, og de kørte derfra til Her forlod de alle fire straks bilen og gik til ... 5. De stod foran døren og gik alle ind i opgangen. Vidnet så ikke, om de brød døren op. Han tror, at de ringede på, men han så ikke, om der blev skubbet eller åbnet.

De gik alle ind samtidig. Et par minutter efter kom føreren af bilen ud og gik tilbage i retning mod bilen. Efter yderligere et par minutter kom kvinden ud i døren. Hun kiggede ud på gaden og så sig tilbage over skulderen og kiggede ind i opgangen og nikkede til de andre. Hun gik i småtrav hen mod bilen. Lidt efter kom T ud som den første og dernæst den sidste person. De smed handskerne.

Det var den sidste person, som kom ud, der havde en sort taske på skulderen. De løb alle hen mod bilen, og ganske kort efter kom en kvinde ud fra opgangen og råbte: "Hjælp, hjælp". Der kom en patrulje til, som anholdt de tiltalte.

Vidnet husker ikke, om føreren tændte bilen, da han kom tilbage. Det kunne vidnet ikke se derfra, hvor han var, da bilen holdt parkeret rundt om hjørnet. Vidnet så kun føreren gå i retning mod bilen. Vidnet så ham ikke tisse nogen steder.

Da damen kom ud, råbte hun kun "Hjælp" og kiggede i retning af de tiltalte. Der gik kun ca. 15 sekunder, fra de tiltalte og damen kom ud, til de tiltalte blev anholdt. Vidnet så ikke, hvad den sidste person gjorde med tasken. Han nåede ikke frem til bilen, så han må nok være blevet anholdt med tasken.

Da kvinden stod og spejdede ude på gaden, kunne vidnet se, at der stod en person inde i opgangen på trappen og afventede tegn. Vidnet kunne se, at kvinden kunne se personen inde i opgangen.

Vidnet kunne se, at damen virkede bange og var helt forhutlet og ude af den, da hun kom ud.

Adspurgt af advokat Lene B. Sørensen forklarede vidnet, at han var under 10 meter fra opgangen, da han observerede.

Adspurgt af advokat Maj-Brit Storm Thygesen forklarede vidnet, at føreren af bilen nok var i opgangen i et par minutter, hvorefter han kom ud alene og gik i retning mod bilen. Vidnet kunne ikke se bilen. Vidnet kunne ikke se føreren mere, efter at han gik rundt om hjørnet.

Adspurgt af advokat Rolf Gregersen forklarede vidnet, at han ikke husker mændenes beklædning. Han kunne tydeligt genkende T.

Forevist bilag 30, foto af T4, forklarede vidnet, at der er noget, der ringer, nu han ser den blå trøje og den sorte jakke, men han husker ikke nærmere.

..."

...

Vidnet pa. ... har til retsbogen afgivet følgende forklaring:

"...

Vidnet forklarede vedrørende forhold 31 og 32, at han standsede tiltalte T ved Taastrup Torv den pågældende dag. Vidnet var i en civil patruljebil med to kolleger. Vidnet så, at tiltalte kørte frem for rødt lys i krydset. Han havde frit udsyn. De standsede derefter tiltalte. De fandt en kniv, som lå i bilen. Han husker ikke, hvor i bilen den lå.

Adspurgt af forsvareren, advokat Michael Juul Eriksen, forklarede vidnet, at han selv kun havde skrevet rapport om sagen om rødt lys. Det var hans kolleger, der skrev de andre.

..."

Vidnet pa. ... har til retsbogen afgivet følgende forklaring:

...

Vidnet F har til retsbogen afgivet følgende forklaring:

"...

Vidnet forklarede, at det ringede på døren den 30. august. Der stod en mand med et barn på tre-fire år på armen. Der var også en kvinde. De så sigøjneragtige ud. Manden sagde, at han kom fra ejendomsmægleren og skulle undersøge vandrørene, da der var vand i kælderen. Hun havde ikke hørt noget om det. Manden gik selv ind og gik ud i køkkenet. Han havde stadig barnet på armen, da han stod i køkkenet. Kvinden gik også med ind. Manden tog en svupper og pumpede op og ned. Vidnet fik mistanke til dem. Hun tænkte, at manden ikke var blikkenslager, for det så ikke ud til, at han anede noget om det, han lavede.

Vidnet gik ud i gangen, ind mod stuen. Kvinden kom ud fra stuen til entréen. Kvinden sagde noget til manden på et sprog, som vidnet ikke forstod. Manden og barnet var hele tiden i køkkenet. Vidnet var i gangen, da hun så kvinden komme ud fra stuen. Barnet var med hele tiden. Det var vist

en pige på omkring fire år. Manden satte pigen ned på gulvet, mens han svuppede. Da de gik, sagde de: "Vi ses senere".

Vidnet forklarede, at manden var lidt rund i det. Kvinden var en yndig ung kvinde. Manden havde vistnok jeans og en mørkeblå sweater på, men hun er ikke sikker. Kvinden havde tørklæde på og farverige gevandter.

Vidnet var blevet mistænksom og undersøgte lejligheden, da de var gået. Hun mener ikke, at der manglede noget. Der var en lille sparegris, som stod på skrå. Det var, som om der måske manglede en 50- eller 100-kroneseddel, som havde ligget nedenunder, men hun er ikke sikker på, at der manglede noget.

Vidnet bor i en lejlighed i en ejendom, hvor der er dørtelefon til gaden. Denne dag ringede de pågældende personer på.

Adspurgt af advokat Rolf Gregersen forklarede vidnet, at manden havde barnet på armen, indtil han stod i køkkenet. Da spurgte han vidnet: "Can I put her down?". Vidnet syntes, at det var underligt, at han spurgte på engelsk, da han ellers talte flydende dansk.

Foreholdt bilag 13, afhøringsrapport af 31. august, side 2, forklarede vidnet, at hun har ikke gennemlæst rapporten, men har fået den oplæst i telefonen. Hun havde haft nogle få ændringer, som blev rettet til. Ad beskrivelsen af "C" forklarede vidnet, at hun ikke nu husker handskerne, men det er muligt, at hun har sagt det den pågældende dag. Hun kunne godt genkende manden. Han kom igen dagen efter. Ad beskrivelsen af "J" forklarede vidnet, at hun ikke er sikker på, om hun kunne genkende hende. Vidnet bekræftede sin forklaring vedrørende beskrivelsen af "I".

Vedrørende forhold 53 forklarede vidnet, at det den pågældende dag bankede på døren. Det var den samme unge mand som dagen før. Han sagde, at han kom fra kommunen. Hun åbnede kun døren en lille smule, ca. 10 cm, men han tvang den op. Han skubbede den op, og hun veg. Hun inviterede ham ikke ind, og hun gav heller ikke hånd. Han åbnede bare døren. Han rørte hende ikke på det tidspunkt. Han gik ind på badeværelset og åbnede for vandet. Hun sagde til ham, at hun ikke troede, at han kom fra kommunen. Han sagde, at han havde travlt. Hun gik efter ham ud på badeværelset, da han kaldte på hende.

Da manden kom ind i lejligheden, stod vidnets taske i gangen på en papkasse. Han kaldte gik ud på badeværelset og kaldte hende derud. Hun tog tasken med sig for det tilfælde, at damen fra dagen før også kom og ville tage den. Da han så, at hun havde tasken med, sagde han, at hun skulle sætte sig på toilettet. Hun fik da et anfald og kunne ikke få luft. Hun blev bange. Han lagde hænderne på hendes skuldre og tvang hende til at sidde. Hun spurgte, om de ikke lejede at være to. Manden sagde, at hans kollega også var der, hvorefter en anden mand kom ind. Hun blev da klar over, at det var et røveri, og skreg op. Den anden mand var højere og slankere. Han lignede billeder, som hun har set i pressen af T. Mændene talte sammen på et sprog,

som hun ikke forstod. Den anden mand stod i døråbningen til badeværelset og rakte ind, måske har han taget et skridt ind i badeværelset. Hun havde sin taske på højre skulder, hvilket var længst væk fra døren. Den anden mand rakte ind efter tasken. Han sagde ikke noget, men tog bare fat i den. Hun forsøgte at holde fast i tasken, men hun kunne ikke, så han fik den rykket fra hende.

Vidnet lider af KOL. Hendes anfald kom, da hun fattede mistanke til den første mand. Han spurgte, hvorfor hun trak vejret sådan, og om hun var bange. Det gik op for hende, at det var et røveri, da manden bad hende om at sætte sig på toilettet. Hun satte sig ikke frivilligt, men han skulle ikke bruge mange kræfter, da hun ikke er ret stærk. Vidnet kom ikke til skade. Hun blev undersøgt efterfølgende, og der blev konstateret en rift. Hun tror, at hun fik riften, da manden rev tasken fra hende. Hun husker det ikke nu.

Hun var nok ca. tre-fem minutter på badeværelset med den første mand. Da de kom derud, begyndte han med at åbne vandhanen, så meget han kunne. Hun stod ved siden af ham. Han bad hende ikke om at fjerne noget shampoo eller lign. Hun hørte ikke, at mand nummer to kom ind i lejligheden. Det var først, da manden sagde, at hans kollega også var der. Hoveddøren stod åben. Hun har efterfølgende set, at gadedøren var blevet brudt op, og at der var skader på den.

Da person nummer to tog hendes taske, skreg hun op. Så løb de begge to ud af lejligheden og ud af hoveddøren. Vidnet løb efter dem. Hun råbte: "hjælp, de har taget min taske". Hun kunne derefter høre, at nogen råbte udenfor, at det var politiet, og at de havde dem. Hun så en blive lagt ned og anholdt. Hun fik efterfølgende sin taske af politiet, og hun blev afhørt.

Hun sagde ikke, at mændene skulle gå, men hun råbte om hjælp, da de tog tasken. Den høje løb ud først med tasken, den buttede løb efter ham. Hun så ikke, om der var andre til stede. Hun har ikke mistet noget fra tasken, for de nåede ikke at tage noget.

Hun har efterfølgende fået renoveret sit badeværelse, da hun ikke kunne holde ud at være der. Hun er blevet meget utryk i sit hjem og har svært ved at være alene hjemme. Hun er meget omhyggelig med, om hun skal lukke nogen ind. Hun har fået angst af episoden.

Adspurgt af forsvareren, advokat Michael Juul Eriksen, forklarede vidnet, at hun har KOL, som giver vejrtrækningsproblemer. Den mand, som var på badeværelset, var den samme mand som ham, der var kommet dagen før. Hun mener, at de gik ud på badeværelset sammen. Han bad hende først om at sætte sig på toilettet. Hun husker ikke, om hun satte sig frivilligt i første omgang, det gjorde hun måske. Da hun ville ud fra badeværelset, satte han sine hænder på hendes skuldre for, at hun ikke skulle rejse sig. Han pressede hende ned, så hun ikke kunne komme op.

Det var et lille badeværelse, så mand nummer to kunne godt nå hende fra døråbningen, da han tog tasken, eller måske tog han et skridt frem. Da hun

stod på badeværelset med den første mand, var døren ikke helt lukket i. Vidnet kunne ikke se ud. Da døren gik mere op, så hun den anden mand.

Foreholdt bilag 13, afhøringsrapport, side 4, forklarede vidnet, at det var den første mand, der kom ind, som satte hænderne på hendes skuldre.

Adspurgt af advokat Lene B. Sørensen forklarede vidnet, at hun bor i stuen til venstre i en etageejendom med seks etager. Der er to lejligheder på hver etage. Fra gadedøren kan man se hendes og naboens dør. Trappen er i højre side set fra gadedøren. Hun har frit udsyn til opgangsdøren fra sin hoveddør.

Da der blev banket på, og hun åbnede døren den 31. august, så hun kun én person. Hun ved ikke, om der var andre. Da hun løb ud af ejendommen, så hun kun de to mænd løbe ud af gadedøren mod højre. Indgangspartiet ved hoveddøren er af almindelig størrelse.

Adspurgt af advokat Rolf Gregersen forklarede vidnet, at hun talte med beboerformanden efter episoden den 30. august. Han havde ikke hørt noget om problemer med vand. Han sagde, at hun ikke skulle lukke nogen ind, som hun ikke kendte. Det troede hun heller ikke, at hun gjorde den 31. august.

Manden sagde, at han kom fra kommunen, så hun skulle høre, hvad det var.

Hun troede, at hun måske skulle have et brev. Efter episoden den 31. august blev hun undersøgt af en læge.

Foreholdt bilag 15-1, det store afsnit, forklarede vidnet, at det var et stort barn, de havde med. Hun har ikke sagt, at det var et spædbarn.

Den 31. august var det den samme mand, der bankede på, som dagen før, i hvert fald lignede han meget. Hun er ikke 100 % sikker.

Foreholdt bilag 13, afhøringsrapport, side 3, næstsidste afsnit, vedstod hun sin forklaring.

I første omgang troede hun, at det var en mand fra kommunen, men jo mere, hun genkendte situationen fra dagen før, blev hun utryg.

Foreholdt samme bilag, side 4, 2. afsnit, vedstod vidnet sin forklaring. Da hun spurgte, om de ikke skulle være to, kom den anden mand frem bag døren til badeværelset. Det var kun den første mand, der lagde hænderne på hendes skuldre. Det skete én gang.

Adspurgt på ny af anklageren forklarede vidnet, at manden lagde sine hænder på begge hendes skuldre og pressede hende ned. Den anden mand strejfede hendes arm, da han tog tasken.

Hun er i dag ret sikker på, at det var den samme person, der kom den 30. og den 31. august. Man kan aldrig være 100 % sikker. Da hun prøvede at komme ud fra badeværelset, fik hun ikke lov af den første mand. Han

spærrede for døren og sagde: "Hvad vil du?". Hun sagde, at hun ville ud. Det var ikke behageligt, at hun ikke måtte gå ud. Manden viste med sit kropssprog, at hun ikke måtte gå ud. Han stillede sig i vejen. Vidnet sagde så, om ikke de plejede at være to, og manden sagde, at hans kollega var der.

Hun vil tro, at den første mand var på størrelse med hende selv eller lidt højere og mere buttet. Han var stærkere end hende.

Adspurgt af advokat Rolf Gregersen forklarede vidnet, at badeværelset er ca. to gange to meter.

Forevist bilag 8 forklarede vidnet, at der kan stå tre-fire personer tæt ude på badeværelset.

[...]

Adspurgt af advokat Rolf Gregersen forklarede vidnet, at hun ville ud fra badeværelset for at få fat i sin inhalator. Manden spurgte ikke, om hun ville ud. Det var hende selv, der sagde, at hun ville ud, men han stod i vejen for hende.

Forevist bilag 8, foto 7, af advokat Lene B. Sørensen forklarede vidnet, at hendes lejlighed er den til venstre på billedet.
..."

Vidnet pb. ... har til retsbogen afgivet følgende forklaring:

"...

Vidnet forklarede vedrørende forhold 21, at hun var på arbejde den 30. november 2016 og kørte sammen med to kolleger. De så en bil holde tændt på en parkeringsplads. De kørte derhen, og manden, der sad på førersædet, sagde, at han hed T. Der lugtede af hash, så de bad ham stige ud. Hans pupiller var udvidede, og han erkendte, at han havde røget hash. Han sagde, at han var gået ned for at varme bilen op. Han skulle ikke køre nogen steder. Han sagde også, at han ikke kunne komme ind på passagersædet, da låsen var i stykker. Hun husker ikke, om de undersøgte låsen. Han sagde, at han ikke skulle køre. Han sad på førersædet, og nøglen var i. Motoren var tændt, men den var kold, så bilen havde ikke været ude at køre. Hun husker ikke, om radioen var tændt. Hun satte sig på førersædet. Hun skulle have sædet rykket tilbage, så hun vurderede, at det var indstillet til ham. Hun husker ikke hans hustrus højde.

Adspurgt af forsvareren, advokat Michael Juul Eriksen, forklarede vidnet, at de ikke kontrollerede, om sædeindstillingen passede til hustruen.
..."

Vidnet ... har til retsbogen afgivet følgende forklaring:

"...

Vidnet forklarede vedrørende forhold 21, at det på det pågældende tidspunkt var hende, der kørte i Audien. T ryger ofte hash i bilen. Han må ikke ryge hjemme.

Foreholdt bilag 3, afhøringsrapport af 1. december 2016, side 7, forklarede vidnet, at de den 30. november skulle ud og handle. T skulle bare starte bilen og varme den op, mens hun gav børnene tøj på. De skulle i Netto. Vidnet er 165 cm høj.

Vidnet forklarede videre, at hun er svensk statsborger og er gift med T. De har tre børn på hhv. ni, seks og et år. De to ældste går i institution. Hun taler dansk og roma. Hun taler mest dansk, også med børnene. Det gør de til daglig. Hun er født i Sverige, men har boet i Danmark, siden hun var spæd. Hun har aldrig været i Kroatien, dog har hun kørt derigennem på ferie med sine forældre. Hendes familie bor i Danmark. Hun har en storesøster i Sverige.

Adspurgt af forsvareren, advokat Michael Juul Eriksen, forklarede vidnet, at hun aldrig har været i Kroatien med T.
..."

Oplysningerne i sagen

...

Personlige oplysninger

Tiltalte T har om sine personlige forhold forklaret, at han har levet sammen med ... i 12 år. De er gift ved et traditionelt romabryllup. De har sammen tre børn. Han har haft besøg af sin kone og deres tre børn, mens han har siddet varetægtsfængslet.

Tiltalte mente ikke, at hans kone og tre børn ville flytte til Kroatien, ifald han blev udvist dertil. Ingen af dem har noget tilhørsforhold til Kroatien, og ingen af dem taler sproget. De taler alle dansk eller "sigøjnersprog".

Tiltalte har ingen familie i Kroatien. Hans bror, ..., er udvist til Kroatien, men han bor der ikke. Tiltalte har ingen kontakt til

Et andet familiemedlem, ..., er udvist og bor i Tyskland. Tiltalte har ingen kontakt til

Tiltaltes farbror, ..., afsoner i Nyborg Statsfængsel.

... er, så vidt tiltalte ved, svensk statsborger og er udvist til Sverige.

Tiltalte T vil ikke kunne have et liv i Kroatien. Han taler ikke sproget og har ingen relationer dertil.

Af Udlændingestyrelsens udtalelse af 6. februar 2018 om udvisningsspørgsmålet fremgår blandt andet:

"...

Opholdsgrundlag og længde

T blev født i Danmark den ... 1988. Pågældende var på baggrund heraf samt af sine forældres opholdstilladelse fritaget fra selvstændig opholdstilladelse i Danmark indtil sit 18. fyldte år, hvorefter han skulle søge om opholdstilladelse på selvstændigt grundlag.

Den 6. juli 2005 fik T opholdstilladelse i Danmark efter dagældende udlændingelovs § 9, stk. 1, nr. 3, ind til den 13. oktober 2006, idet han var anbragt på institution.

Den 20. november 2006 blev pågældende meddelt tidsubegrænset opholdstilladelse i Danmark.

Længden af Ts lovlige ophold i relation til udvisningsbestemmelserne regnes fra den 13. oktober 1988, hvor pågældende blev født i Danmark, jf. herved udlændingelovens § 27, stk. 1.

Efter udlændingelovens § 27, stk. 5, medregnes den tid, hvori en udlænding har været varetægtsfængslet forud for en senere domfældelse eller har udstået frihedsstraf eller været undergivet anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført ubetinget frihedsstraf, ikke i perioden beregnet efter udlændingelovens § 27, stk. 1.

T har således - når den i udlændingelovens § 27, stk. 5 nævnte periode fratrækkes - haft lovligt ophold i Danmark i ca. 26 år.

...

§ 26, stk. 2

Vedrørende spørgsmålet om, hvorvidt en beslutning om udvisning af T med sikkerhed kan antages at være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, skal Udlændingestyrelsen henvise til politiets rapport af 31. august 2017.

Heraf fremgår blandt andet, at T har oplyst, at:

- han bor sammen med sin ægtefælle og 3 børn i Danmark
- han har hele sin familie i Danmark
- aldrig har været i Kroatien
- han ikke har noget tilhørsforhold til Kroatien

Udlændingestyrelsen skal oplyse, at T i Det Centrale Personregister er registreret som ugift. Det fremgår af Det Centrale Personregister, at T siden den 1. september 2014 har været registreret med samme bopælsadresse som sine børn og børnenes mor.

Udlændingestyrelsen skal endvidere oplyse, at en beslutning om udvisning af T ikke vil have opholdsretlige konsekvenser for pågældendes mindreårige børn i Danmark, idet det fremgår af Det Centrale Personregister, at børnene er svenske statsborgere.

Udlændingestyrelsen har i udtalelsen ikke taget stilling til, om den pågældende risikerer at blive straffet for samme forbrydelse (dobbeltsstraf) ved en tilbagevenden til hjemlandet. Der henvises til Højesterets dom, afsagt den 14. november 2017, samt Rigsadvokatens meddelelse af 5. december 2017.

Udtalelse om udvisningsspørgsmålet

Det bemærkes indledningsvis, at det følger af bestemmelsen i udlændingelovens § 26, stk. 2, at en udlænding skal udvises efter §§ 22- 24, medmindre dette med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser.

På baggrund af anklagemyndighedens oplysninger om kriminalitetens karakter, og om at den pågældende forventes idømt en frihedsstraf af 2 ½ - 3 års varighed sammenholdt med de i udlændingelovens § 26, stk. 2 nævnte hensyn, kan Udlændingestyrelsen tiltræde anklagemyndighedens indstilling om udvisningsspørgsmålet.
..."

Tiltalte er tidligere straffet

- ved Retten i Glostrups dom af 6. november 2008 for overtrædelse af straffelovens § 285, jf. § 276, våbenlovens § 10, stk. 3, jf. § 4, stk. 1, § 10, stk. 4, jf. § 4, stk. 2, jf. våbenbekendtgørelsens § 43, stk. 4, jf. § 14, stk. 1, nr. 7, våbenlovens § 10, stk. 1, jf. § 1, stk. 1, nr. 4, jf. våbenbekendtgørelsens § 43, stk. 4, jf. § 14, stk. 1, nr. 11 og lov om forbud mod visse dopingmidler § 4, jf. § 3, stk. 1, jf. § 1, nr. 1, samt registreringsbekendtgørelse nr. 673 af 26. juni 2008 § 13, samt færdselslovens § 117, jf. § 53, stk. 1, og § 117 d, jf. § 56, stk. 1, jf. § 118 a, stk. 4, idømt fængsel i 40 dage og en bøde på 8.000 kr. Kørselsforbud i medfør af færdselslovens § 125, stk. 1, nr. 7.

- ved Retten i Glostrups dom af 29. september 2010 for overtrædelse af straffelovens § 244 og færdselslovens § 56, stk. 1, og § 67, stk. 2, idømt fængsel i 30 dage og en bøde på 1.000 kr.

- ved Københavns Byrets dom af 14. marts 2011 for overtrædelse af færdselslovens § 118, jf. § 4, stk. 1, jf. § 21, stk. 1, og § 32, stk. 2, § 15, stk. 1, og § 105, stk. 1, jf. § 106, stk. 1 og bekendtgørelse nr. 673 af 26. juni 2008 § 99, stk. 1, jf. § 13, jf. færdselslovens § 76, jf. FS-bekendtgørelse nr. 880 af 23. august 2004 § 35, stk. 2, jf. § 17, jf. straffelovens § 89. Førerretten frakendt ubetinget i 1 år indtil 23. januar 2012.

- ved Retten i Glostrups dom af 11. april 2011 for overtrædelse af registreringsafgiftslovens § 27, stk. 3, jf. stk. 1, nr. 3, jf. § 1, idømt fængsel i 30 dage og tillægsbøde på 88.000 kr.

- ved Københavns Byrets dom af 29. april 2011 for overtrædelse af straffelovens § 285, stk. 1, jf. § 276, jf. § 290, stk. 1, jf. færdselslovens § 118, jf. § 4, stk. 1, jf. våbenbekendtgørelsens § 44, stk. 4, jf. § 15, stk. 1, nr. 9 og 11 samt lov om forbud mod visse dopingmidler § 4, jf. § 3, stk. 1, jf. § 1, nr. 1, jf. i det hele straffelovens § 89 og § 88 samt færdselslovens § 118 a, idømt fængsel i 4 måneder.

- ved Københavns Byrets dom af 10. august 2011 for overtrædelse af straffelovens § 124, stk. 2, jf. § 21. Ingen tillægsstraf.

- ved Retten i Glostrups dom af 13. januar 2012 for overtrædelse af straffelovens § 285, stk. 1, jf. § 276, jf. til dels § 21, § 252, stk.

1, færdselslovens § 118, stk. 6, jf. § 3, stk. 1, § 4, stk. 1 og stk. 2, § 9, stk. 2, og våbenlovens § 10, stk. 1, jf. § 1, jf. våbenbekendtgørelsen § 44, jf. § 2, stk. 1, nr. 1, idømt fængsel i 3 måneder. Førerretten frakendt ubetinget i 1 år indtil 12. januar 2013.

- ved Københavns Byrets dom af 19. april 2012 for overtrædelse af færdselslovens § 117, jf. § 54, stk. 1, § 117 a, stk. 2, nr. 2, § 117 d, jf. § 56, stk. 1, § 118, jf. § 4, stk. 1, § 118, stk. 1, jf. § 80 a, stk. 1, jf. stk. 6, 1. pkt., idømt fængsel i 40 dage. Førerretten frakendt ubetinget i 7 år indtil 12. januar 2020.
- ved Retten i Glostrups dom af 19. juni 2012 for overtrædelse af straffelovens § 285, stk. 1, jf. § 276, idømt fængsel i 3 måneder.
- ved Københavns Byrets udeblivelsesdom af 12. november 2012 for overtrædelse af bekendtgørelse om euforiserende stoffer § 27, stk. 1, jf. § 2, jf. bilag 1, liste A, nr. 1, idømt en bøde på 3.000 kr.
- ved Retten i Næstveds dom af 25. januar 2013 for overtrædelse af straffelovens § 276, jf. § 285, jf. § 89, og færdselslovens § 117 a, stk. 2, nr. 2, jf. straffelovens § 89, idømt fængsel i 30 dage og en bøde på 6.000 kr.
- ved Københavns Byrets dom af 16. december 2013 for overtrædelse af straffelovens § 285, stk. 1, jf. § 276, jf. § 21, og færdselslovens § 117 a, stk. 2, nr. 1 og 2, og § 118, jf. § 55 a, idømt fængsel i 5 måneder og en bøde på 1.500 kr. Fællesstraf.
- ved Østre Landsrets dom af 21. februar 2014 for overtrædelse af straffelovens § 276, jf. § 285, jf. til dels § 21, jf. § 89, idømt fængsel i 4 måneder.
- ved Retten i Glostrups dom af 3. juni 2014 for overtrædelse af våbenlovens § 10, stk. 1, jf. § 2, stk. 1, jf. § 1, stk. 1, nr. 1 og 3, våbenbekendtgørelsens § 44, stk. 4, jf. § 15, stk. 1, nr. 9, og lov om forbud mod visse dopingmidler § 4, stk. 1, jf. § 3, stk. 1, jf. § 1, stk. 1, nr. 1, alt jf. straffelovens § 89, og færdselslovens § 118 a, stk. 3 og § 118, stk. 1, jf. § 80, stk. 1, idømt fængsel i 7 måneder og en bøde på 1.500 kr.
- ved Retten på Frederiksbergs dom af 25. marts 2015 for overtrædelse af straffelovens § 276, jf. § 285, stk. 1, idømt fængsel i 4 måneder.
- ved Københavns Byrets udeblivelsesdom af 13. april 2015 for overtrædelse af bekendtgørelse om euforiserende stoffer § 27, stk. 1, jf. § 2, jf. bilag 1, liste A, nr. 1, idømt en bøde på 3.000 kr.

- ved Retten i Helsingørs udeblivelsesdom af 5. maj 2015 for overtrædelse af lov om euforiserende stoffer § 3, jf. bekendtgørelse om euforiserende stoffer § 27, stk. 1, jf. § 3, jf. bilag 1, liste A, nr. 1, idømt en bøde på 1.500 kr.
- ved Retten i Helsingørs udeblivelsesdom af 1. juni 2015 for overtrædelse af lov om euforiserende stoffer § 3, jf. bekendtgørelse om euforiserende stoffer § 27, stk. 1, jf. § 2, jf. bilag 1, liste A, nr. 1, idømt en bøde på 3.000 kr.
- ved Retten i Helsingørs udeblivelsesdom af 16. juli 2015 for overtrædelse af lov om euforiserende stoffer § 3, jf. bekendtgørelse om euforiserende stoffer § 27, stk. 1, jf. § 2, jf. bilag 1, liste A, nr. 1, idømt en bøde på 4.000 kr.
- ved Retten i Glostrups dom af 10. december 2015 for overtrædelse af straffelovens § 285, stk. 1, jf. § 276, jf. § 21, jf. § 89, idømt fængsel i 30 dage.
- ved Københavns Byrets dom af 16. januar 2017 for overtrædelse af færdselslovens § 117 a, stk. 2, nr. 2, og bekendtgørelse om euforiserende stoffer § 27, stk. 1, jf. § 2, jf. bilag, liste A, nr. 1, og færdselslovens § 118, stk. 1, jf. § 42, stk. 1, nr. 1, idømt fængsel i 30 dage og en bøde på 2.500 kr.

Tiltalte T har været frihedsberøvet fra den 31. august 2017.

...

Rettens begrundelse og afgørelse

...

forhold 4, 13-14, 22-30, 33-36, 39-41, 43, 45, 48 og 54-56

Ved tiltalte T' erkendelse og de i øvrigt foreliggende oplysninger er det bevist, at denne tiltalte er skyldig i overensstemmelse med tiltalen i disse forhold.

forhold 5

Ved den afspillede overvågningsvideo er det bevist, at tiltalte T er skyldig i overensstemmelse med tiltalen.

...

forhold 10

Retten finder, at der ikke ved den afspillede video er ført det til domfældelse i en straffesag fornødne bevis, hvorfor tiltalte T frifindes i dette forhold.

...

forhold 21

Retten finder, at der henset til forklaringerne fra tiltalte T og vidnet ... ikke ved vidnet ... er ført det til domfældelse i en straffesag fornødne bevis, hvorfor tiltalte T frifindes i dette forhold.

forhold 31

Ved forklaringen fra vidnet ... er det bevist, at tiltalte T er skyldig i overensstemmelse med tiltalen.

forhold 32

Ved forklaringen fra vidnet ... om, at kniven lå i bilen, som ubestridt var tiltalte Ts, og da der ikke foreligger oplysninger om, at der skulle være andre personer i bilen, er det bevist, at kniven var i tiltalte Ts besiddelse, hvorfor han er skyldig i overensstemmelse med tiltalen.

...

forhold 38

Retten finder, at der ikke er ført det til domfældelse i en straffesag fornødne bevis, hvorfor tiltalte T frifindes i dette forhold.

...

forhold 44

Da der ikke er ført bevis i dette forhold, frifindes tiltalte T for den rejste tiltale.

forhold 46

Ved de afspillede overvågningsvideoer er det bevist, at de tiltalte T og T3 er skyldige i overensstemmelse med tiltalen.

forhold 51

Ved de tiltalte Ts og T4s erkendelse og de i øvrigt foreliggende oplysninger er det bevist, at de tiltalte er skyldige i overensstemmelse med tiltalen.

...

forhold 53

Retten lægger efter bevisførelsen til grund, at de fire tiltalte ankom til gerningsstedet i bil, som blev ført af tiltalte T3.

Tiltalte T har erkendt, at han brød opgangsdøren til ... op med en skruetrækker, hvilket er i overensstemmelse med de konstaterede skader på døren. De tiltalte T og T4 har forklaret, at de gik ind i opgangen, og T2 har forklaret, at hun også gik ind i opgangen.

Retten lægger efter Fs og de tiltalte Ts og T4s forklaringer til grund, at tiltalte T4 ringede eller bankede på lejlighedsdøren, mens tiltalte T gemte sig på trappen. F har forklaret, at den ene, som det må lægges til grund, var tiltalte T4, udgav sig for at komme fra kommunen, at han gik ud på badeværelset, og at hun gik efter ham derud og havde sin taske med. Hun har videre forklaret, at han sagde, at hun skulle sætte sig på toilettet,

hvorefter hun fik et anfald og ikke kunne få luft, og hun blev bange. Tiltalte lagde sine hænder på hendes skuldre og pressede hende ned, så hun ikke kunne komme op, og spærrede for døren, så hun ikke kunne komme ud af badeværelset. Da hun spurgte, om ikke de var to, kom den anden, som det må lægges til grund, var tiltalte T, hen i døråbningen og rakte ind efter hendes taske. Hun forsøgte at holde fast i den, men kunne ikke, så han fik den rykket fra hende.

To voterende finder, at de tiltalte T og T4 ved det beskrevne hændelsesforløb ikke har anvendt vold, ligesom disse voterende finder, at tasken ikke blev frataget vidnet ved en i situationen liggende trussel om øjeblikkelig anvendelse af vold. Disse voterende finder derfor, at de to tiltalte T og T4 alene kan domfældes for tyveri.

En voterende finder på baggrund af hændelsesforløbet, at de tiltalte T og T4 i forening fratog F tasken ved den i situationen liggende trussel om øjeblikkelig anvendelse af vold. Denne voterende har herved lagt vægt på, at tiltalte T4 pressede F, der er en svagelig, ældre dame, ned på toilettet, at han spærrede for døren, så hun ikke kunne komme ud fra badeværelset, som var meget lille, at tiltalte T også kom hen og stod i døråbningen til det lille badeværelse, og at han rykkede tasken fra vidnet, selv om hun forsøgte at holde fast.

Der træffes afgørelse efter stemmeflertallet. De tiltalte T4 og T er således alene skyldige i tyveri.

For så vidt angår tiltalte T2 finder retten det bevist, at hun holdt vagt for de tiltalte, der gik ind til F. Retten lægger herved navnlig vægt på, at tiltalte T2 ankom til stedet sammen med de andre tiltalte, at hun selv har forklaret, at hun gik ind i opgangen, og at hun ikke er fremkommet med nogen troværdig forklaring om formålet hermed, at hun ligesom de tiltalte T4 og T havde handsker med, og at vidnet 030 har forklaret, at tiltalte T2 senere kiggede ud på gaden og så sig tilbage over skulderen ind i opgangen og nikkede til de andre.

Retten finder det alene bevist, at tiltalte T2 er skyldig i medvirken til tyveri.

Tiltalte T3 kørte de andre tiltalte til stedet og ventede på at køre dem derfra igen. Han har ikke givet nogen troværdig forklaring på formålet med kørslen, eller på, hvorfor han standsede, hvor han gjorde. Retten finder henset hertil, at tiltaltes forklaring om ikke at have kendskab til, at de andre tiltalte ville begå berigelseskriminalitet i opgangen, må tilsidesættes som utroværdig, herunder tillige henset til at tiltalte i forhold 46 er dømt for berigelseskriminalitet begået i forening med tiltalte T. Retten finder det på den baggrund bevist, at tiltalte T3 er skyldig i medvirken som chauffør.

Retten finder det alene bevist, at tiltalte T3 er skyldig i medvirken til tyveri.

Strafudmålingen

For tiltalte T fastsættes straffen i medfør af straffelovens § 276, jf. § 285, til dels jf. § 21, færdselslovens § 117 a, stk. 2, nr. 1 og 2, jf. stk. 1, og § 118,

stk. 1, nr. 1, jf. § 4, stk. 1, § 32, stk. 2, § 65, stk. 1, og § 80, stk. 1, lov om euforiserende stoffer § 3, jf. § 1, jf. bekendtgørelse om euforiserende stoffer § 27, stk. 1, jf. § 2, jf. bilag 1, liste A, nr. 1, våbenbekendtgørelsen § 59, stk. 4, jf. § 18, stk. 1, nr. 1 (tidligere § 57, stk. 4, jf. § 16, stk. 1, nr. 9) og nr. 3, våbenlovens § 10, stk. 1, jf. § 2, stk. 1, jf. § 1, stk. 1, nr. 3 og 8, og knivlovens § 7, stk. 1, jf. § 1 og § 2, stk. 1, nr. 6 og 8, jf. til dels straffelovens § 89, til fængsel i 1 år samt en bøde på 12.000 kr., jf. færdselslovens § 118 a.

Retten har ved strafudmålingen navnlig lagt vægt på karakteren af forhold 51 og 53, der er begået i forening over for ældre mennesker i deres eget hjem, samt på, at tiltalte tidligere er straffet for ligeartet kriminalitet.

...

Retten har ved strafudmålingen navnlig lagt vægt på karakteren af forhold 51 og 53, der er begået i forening over for ældre mennesker i deres eget hjem, samt på, at tiltalte tidligere er straffet for ligeartet kriminalitet.

Udvisning

Tiltalte T er aktuelt idømt fængsel i 1 år.

Betingelserne for udvisning i udlændingelovens § 22, nr. 2 og 3, er herefter opfyldt. Tiltalte skal således udvises, medmindre det med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser.

Da tiltalte er kroatisk statsborger, skal spørgsmålet om udvisning herefter afgøres efter EU-opholdsdirektivets artikel 28, stk. 3, og Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8.

Efter EU-opholdsdirektivets artikel 28, stk. 3, litra a, må der ikke træffes afgørelse om udsendelse af en unionsborger, der har haft ophold i værtsmedlemsstaten i de forudgående 10 år, medmindre afgørelsen er bydende nødvendig af hensyn til den offentlige sikkerhed som fastlagt af medlemsstaten. Det fremgår af direktivets indledende betragtning 24 bl.a., at der kun i ekstraordinære tilfælde, når det er bydende nødvendigt af hensyn til den offentlige sikkerhed, bør ske udsendelse af unionsborgere, der har opholdt sig i mange år på værtsmedlemsstatens område, især hvis de er født og har opholdt sig der hele deres liv.

En udvisningsbeslutning skal endvidere efter EU-Domstolens praksis vurderes efter direktivets artikel 27, stk. 2, andet afsnit, og artikel 28, stk. 1.

Endelig følger det af EU-Domstolens dom af 22. maj 2012 i sag C-348/09 (P.I.), præmis 33, at det er tilladt medlemsstaterne at anse strafbare handlinger som dem, der er opregnet i artikel 83, stk. 1, andet afsnit, TEUF, for at indebære et særligt alvorligt indgreb i en grundlæggende samfundsinteresse, der kan udgøre en direkte trussel mod befolkningens tryghed og fysiske sikkerhed og dermed være omfattet af begrebet "bydende nødvendig af hensyn til den offentlige sikkerhed", hvilket kan begrunde en udsendelsesforanstaltning i medfør af artikel 28, stk. 3, i direktiv 2004/38,

på betingelse af, at sådanne strafbare handlinger er blevet begået på en måde, som er af særligt grov karakter.

Efter artikel 8 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention må ingen offentlig myndighed gøre indgreb i udøvelsen af retten til et familie- eller privatliv, medmindre det sker i overensstemmelse med loven og er nødvendigt i et demokratisk samfund. Om disse betingelser er opfyldt, beror på en proportionalitetsvurdering under inddragelse af en række kriterier, der er fastlagt i Menneskerettighedsdomstolens praksis. I vurderingen indgår det samfundsmæssige behov for udvisning særligt under hensyn til karakteren af den kriminalitet, som den pågældende nu og tidligere har begået. Der skal endvidere tages hensyn til varigheden af den pågældendes ophold her i landet og i statsborgerskabslandet samt styrken af de familiemæssige, sociale og kulturelle bånd til henholdsvis Danmark og statsborgerskabslandet samt eventuelt andre lande, hvortil den pågældende har særlig tilknytning.

Tiltalte, der som nævnt er kroatisk statsborger, er født og opvokset i Danmark og har stiftet familie her. I sådanne tilfælde skal der efter praksis foreligge meget tungtvejende grunde til udvisning, før proportionalitetskravet er opfyldt.

Tiltalte bor sammen med sin samlever, som han er gift med efter romatradition, og deres tre fælles børn på ni, seks og et år. Hans samlever, der har boet i Danmark, siden hun var lille, og deres børn er svenske statsborgere. Endvidere bor tiltaltes forældre og farmor i Danmark. Tiltalte har gået i folkeskole i Danmark.

Tiltalte har oplyst, at han ingen tilknytning har til Kroatien, hvor han alene har været på en ferie med institutionen ..., da han var 15. Han har et kroatisk pas. Han taler ikke kroatisk, men alene dansk og et "sigøjnersprog". Det samme gælder efter det af samleveren oplyste hende og børnene. Det er oplyst, at tiltaltes bror og onkel tidligere er udvist af Danmark og udsendt til Kroatien. Der foreligger ikke nærmere oplysninger herom.

Tiltalte er forud for den aktuelle sag siden 2008 straffet ved 21 afgørelser. Ved 14 af disse afgørelser er han idømt fængselsstraf, der samlet udgør ca. 3 år. Dommene vedrører for en stor del berigelseskriminalitet og færdselsforseelser, idet han dog i 2010 er idømt 30 dages fængsel for vold. Endvidere vedrører den længste straf, der er idømt i 2014, og som var på syv måneders fængsel, overtrædelse af våbenloven. Ved de tidligere afgørelser har der ikke været hjemmel til, henholdsvis ikke været nedlagt påstand om, udvisning.

Ved den proportionalitetsvurdering, der skal foretages efter EU-reglerne og Den Europæiske Menneskerettighedskonvention, lægger retten vægt på den aktuelt idømte straf og på tiltaltes mange forstraffe. Forstraffene er udmålt i dage eller måneder og vedrører kun i begrænset omfang personfarlig kriminalitet. Der har ikke tidligere været nedlagt påstand om udvisning af tiltalte.

Endvidere lægges vægt på, at tiltalte har levet hele sit liv i Danmark og har samlever og børn her, og på tiltaltes meget begrænsede tilknytning til Kroatien, herunder at han ikke taler kroatisk. Endvidere har hans samlever og børn ingen tilknytning til Kroatien og taler ikke sproget.

Efter en samlet afvejning af disse forhold finder retten, at det trods tiltaltes aktuelle kriminalitet og hans forstraffe vil være et uproportionalt indgreb i hans ret til respekt for privat- og familieliv at udvise ham. Retten finder således, at udvisning med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, jf. udlændingelovens § 26, stk. 2.

Tiltalte frifindes derfor for påstanden om udvisning.

Konfiskation

Påstanden om konfiskation hos tiltalte T tages i medfør af de påberåbte bestemmelser til følge som nedenfor bestemt.

...

Førerretsfrakendelse

Da betingelserne herfor er opfyldt, tages påstanden om ubetinget frakendelse af førerretten hos tiltalte T til følge, jf. færdselslovens § 125, stk. 2, nr. 2 og 5, jf. stk. 5, jf. § 126, stk. 1, nr. 10, jf. § 128, stk. 1.

...

Erstatning

De af Shell 7-Eleven Valby og Dansk Supermarked A/S nedlagte erstatningspåstande over for T tages efter retsformandens bestemmelse til følge som nedenfor bestemt.

...

Den af F1 og F2 nedlagte erstatningspåstand over for de tiltalte T og T4 tages efter retsformandens bestemmelse til følge som nedenfor bestemt.

De tiltalte frifindes efter retsformandens bestemmelse for den af F nedlagte påstand om godtgørelse efter erstatningsansvarlovens § 26, stk. 3. Der er herved lagt vægt på afgørelsen af skyldsspørgsmålet i forhold til forhold 52, samt at der ikke ved det i forhold 53 passerende findes at have været tale om et sådant særligt groft angreb mod en andens person eller frihed, at der er grundlag for at tilkende godtgørelse efter bestemmelsen.

Thi kendes for ret:

Tiltalte T straffes med en tillægsstraf af fængsel i 1 år og en bøde på 12.000 kr.

Hos tiltalte T konfiskeres 1,14 gram hash, 2,04 gram hashjoint, 0,62 gram skunk, en totenschlæger, 4,6 gram hash, en kreditkortkniv,

1,6 gram hashmix, en halskniv, to hashjoints, 0,31 gram hash, en skruetrækker, handsker, 15 stk. 9 mm ammunition, et gasvåben med 6 patroner, en CS-gasspray og personbil med registreringsnummer

Retten til at føre motordrevet køretøj, hvortil der kræves kørekort, bortset fra lille knallert, frakendes tiltalte T for et tidsrum af 6 måneder fra den 12. januar 2020 at regne.

...

De tiltalte skal hver betale de dem vedrørende sagsomkostninger, herunder salær til forsvarer.

Tiltalte T skal endvidere inden 14 dage til Shell 7-Eleven Valby, Gl. Køge Landevej 16, 2500 Valby, betale 515,19 kr.

Tiltalte T skal endvidere inden 14 dage til Dansk Supermarked A/S, betale 900 kr.

De tiltalte T og T4 skal endvidere inden 14 dage betale 12.475 kr. til F1 og F2, ..., 2300 Københavns S.